

Frankelandgroep

nieuws

editie 2 - 2023

Liefde in de lucht

Nachtwacht in Schiewaegh

Heel Vaartland bakt!

Colofon

Jaargang 15, nummer 2 - 2023

Oplage 3.800 stuks

Frankelandgroep Nieuws is een uitgave voor bewoners en cliënten van Frankeland, Harg-Spaland, Jacobs Gasthuis, Schiewaegh, Vaartland en Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep.

Frankelandgroep Nieuws verschijnt zes keer per jaar. Het volgende nummer verschijnt op 15 juni 2023.

Hoofdredacteur Astrid Boonstoppel

Redactiesecretaresse Diana Snoek

Redactieleden Rob Besseling, Annelies van Breukelen, Carien Kemink, Elly Kramer, Coen Meeder (fotograaf), Jacqueline van der Pijl en Janneke Warmolts.

Met dank aan allen die aan deze editie hebben meegewerkt.

Vormgeving DTPat - Patrick Mostert en Atlantis Creative

Coverfoto Coen Meeder

Redactieadres

Frankelandgroep Nieuws

Sint Liduinastraat 10

3117 CS Schiedam

010 - 426 49 25

fgn.redactie@frankelandgroep.nl

Inleveren van kopij

Kopij voor de volgende editie kan worden gemailld of worden ingeleverd bij het secretariaat van Frankeland, t.a.v. Diana Snoek.

Dit kan vanaf nu al, maar de uiterlijke inleverdatum is **maandag 1 mei**. Kopij die na deze datum wordt ingeleverd, kan niet meer worden geplaatst. De redactie behoudt zich het recht voor inzendingen te weigeren, te redigeren of in te korten.

Prijspuzzels

De oplossing van de prijspuzzels kunt u naar ons mailen of in een envelop inleveren bij de receptie van uw locatie t.a.v. Redactie Frankelandgroep Nieuws.

Valentijnsdag groots gevierd

32

Vaartland klaar... bakken maar!

50

Appeltaart- concert

65

In deze editie

Voorwoord	4
Ingezonden brief	5
Uitkomsten cliëntenraadpleging	6
Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep	
Bustochten	9
Een kijkje in de keuken	10
Agenda Alzheimer Café en Parkinson Café	11
Plezier in het zingen, dáár gaat het om	12
Gedicht	13
De werkdag van...	14
Smulmiddag	17
Maak kennis met de bodyscan van Elly	18
Tweemaal 100 jaar	19
Hoe gaat het nu met... onze matchmakers?	20
Waar gaat uw hart sneller van kloppen?	22
Column uit de thuiszorg	24
Ontspannen bij de beautygroep	25
Exposities	26
Rolstoelfietsen, de aftrap!	27
Op de koffie bij...	28
Aan de slag met bloem en blad	37
Nieuws van het Steunfonds Derde Wereld	38
Muzikale verrassing in Jacobs Gasthuis	39
Het ritme van de drumbeat	40
Gemeentearchief Schiedam	42
Vaartlander op het doek	46
Ulevellen	48
Afscheid en rouw	52
Om even bij stil te staan...	54
Agenda Roze Salon	55
Nachtwacht in Schiewaegh	56
Carnavalsbingo	59
Scholing L&O	60
Eten en drinken bij de Frankelandgroep	62
Nationale Tulpendag in Schiewaegh	66
Liefde is...	68
Oog op de natuur	70
Podia uitgelicht	72
Klachtenfunctionaris/vertrouwenspersoon	73
Prijspuzzels	74

Voorwoord Lente

Door Els Nauta, directeur zorg Frankeland, Jacobs Gasthuis en Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep

Bloemen staan in bloei, de paasdagen zitten er weer op, de zon laat zich hopelijk weer een beetje zien en de liefde, die (ook) in deze editie van dit magazine zeer terecht een prominente plaats inneemt, viert hoogtij. Kortom; het is weer lente! In mijn allereerste voorwoord in dit magazine wil ik graag beginnen met mijzelf aan u voor te stellen. Mijn naam is Els Nauta, ik ben 49 jaar en ik woon in Reeuwijk-Dorp. Ik ben getrouwd met Christian en samen hebben wij drie prachtige dochters. Thuis heb ik dus een goed gevuld gezinsleven met allerlei activiteiten rondom werk, school, sport en sociale contacten.

U, als lezer van dit magazine, kent mij wellicht vanuit mijn voorgaande rol als klachtenfunctionaris/vertrouwenspersoon voor bewoners en cliënten van de Frankelandgroep. Dit stokje is inmiddels overgenomen door Vivian Bouman, aangezien ik per 1 oktober jl. Minke de Jong heb opgevolgd als directeur zorg van de locaties Frankeland, Jacobs Gasthuis en de Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep.

Een nieuwe rol, maar wel een binnen een mij zeer bekende en vertrouwde organisatie. Inmiddels werk ik hier alweer 22 jaar. In maart 2001 ben ik als maatschappelijk werkende begonnen vanwege de start van verpleeghuiszorg in locatie Frankeland een jaar later. Begin 2004 heb ik de overstap gemaakt naar de functie van beleidsmedewerker kwaliteit. Toen nog een solofunctie, maar onze organisatie groeide en de wereld om ons heen veranderde. In de loop van de jaren is de afdeling kwaliteit en communicatie ontstaan, waarbij ik vanaf begin 2016 mijn rol als hoofd kwaliteit en communicatie met veel plezier heb vervuld.

Met zowel enthousiasme als vertrouwen ben ik in mijn nieuwe rol als directeur zorg aan de slag gegaan. Elke dag doe ik mijn best om een positieve bijdrage te leveren aan zowel een fijne werkomgeving voor onze collega's als aan de goede zorg- en dienstverlening aan onze bewoners en cliënten. En ik kijk ernaar uit om voor onze collega's én voor u dagelijks het verschil te mogen blijven maken. Rest mij niets anders dan u veel leesplezier toe te wensen. Deze editie van Frankelandgroep Nieuws staat namelijk weer boordevol mooie verhalen, reportages en lentedieps!

Uitkomsten cliëntenraadpleging Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep (PREM wijkverpleging)

Door Suzanne Leeftang, beleidsmedewerker kwaliteit

In december 2022 heeft er een cliëntenraadpleging plaatsgevonden bij onze cliënten van Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep. Deze raadpleging is uitgevoerd door onderzoeksbureau Facit.

Bij dit onderzoek zijn zowel cliënten uit de wijk als huurders binnen onze (aanleun)wooncomplexen gevraagd naar hun ervaring met de verzorging/verpleging die zij thuis van ons ontvangen.

Voor deze raadpleging zijn 451 cliënten benaderd, 222 cliënten hebben de vragenlijst ingevuld. Dit is een respons van 49% waar we blij mee zijn!

De top-3 van hoogste cijfers van cliënten voor Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep liggen op het gebied van:

1. zich op het gemak voelen bij onze medewerkers (gemiddeld cijfer 9,2)
2. door onze medewerkers met aandacht behandeld worden (gemiddeld cijfer 9,2)
3. het in de gaten houden van de gezondheid van cliënten door medewerkers (gemiddeld cijfer 9,1).

De vragen waarop gemiddeld met de laagste score is geantwoord zijn:

- het door onze medewerkers op de afgesproken tijd komen (gemiddeld cijfer een 8,4)
- het krijgen van de zorg door vaste medewerkers (gemiddeld cijfer een 8,6).

De bovenstaande aandachtspunten gaan we met de diverse wijkteams/locaties bespreken en verder mee aan de slag.

Wijkteams en locaties van de Frankelandgroep	Promotorscore	Respondenten Promotor/ totaal respondenten
Liduinahof A (locatie Frankeland)	85%	16/19
Liduinahof B/Havenbogen (locatie Frankeland)	88%	31/35
Groenzicht/Meerzicht/Menuet/Suite (locatie Harg-Spaland)	89%	35/39
DrieLanen (locatie Jacobs Gasthuis)	66%	6/9
Matlinge (locatie Schiewaegh)	100%	2/2
Vaartland	84%	31/37
Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep, wijkteam Schiedam Centrum	94%	31/33
Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep, wijkteam Vlaardingen	82%	13/16
Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep, wijkteam Schiedam Noord	90%	26/29

Promotorscore per wijkteam/locatie van de Frankelandgroep

Hierboven ziet u per wijkteam/locatie van waaruit de verzorging/verpleging wordt geleverd de Promotorscore. Deze score geeft het percentage van cliënten weer dat een cijfer 8, 9 of 10 heeft gegeven bij de vraag 'Zou u de Frankelandgroep aanbevelen bij andere mensen met dezelfde ziekte of gezondheidsklachten?' (0 zeer waarschijnlijk niet - 10 zeer waarschijnlijk wel). Daarnaast staat het aantal respondenten dat deze score heeft gegeven.

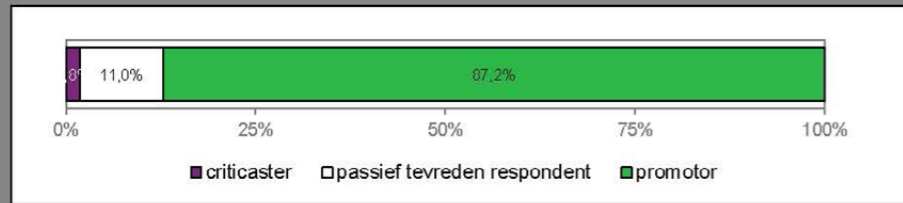
We zijn blij dat uit het onderzoek blijkt dat cliënten uit de wijk en huurders binnen onze (aanleun) wooncomplexen - net als voorgaande jaren - tevreden zijn over onze zorg- en dienstverlening! Hier blijven we ons dan ook ten volle voor inzetten.

Op de volgende pagina vindt u een infographic met cijfers en leuke weetjes over dit onderzoek.

Ervaringen met de thuiszorg 2022

Zou u deze zorgaanbieder aanbevelen?

451 cliënten ontvingen per post een schriftelijke vragenlijst.

De respons voor deze raadpleging is 49%.

Verbeterpunten:

Meer regelmaat in tijdstip van zorg • Betere communicatie van wie wanneer komt • Melden als er een zorgverlener komt die nieuw is en nog nooit geweest is.

Complimenten:

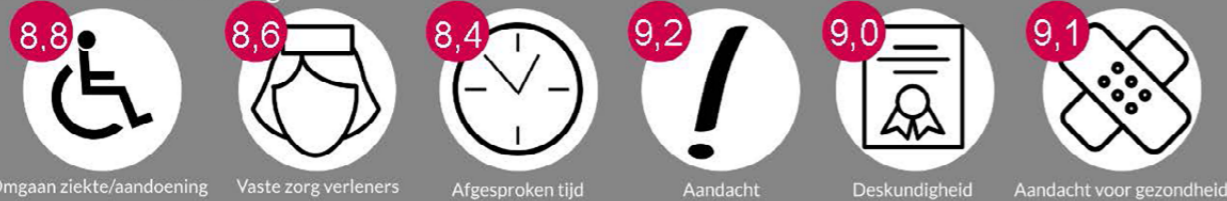
• Ze hebben altijd een luisterend oor. • De medewerkers zijn vriendelijk en komen snel te hulp. • Ze hebben begrip voor de persoonlijke situatie.

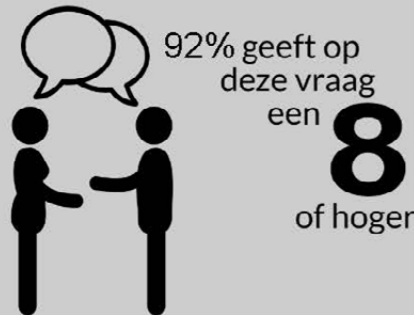
Aantal respondenten:

222

Gemiddelde waardering:

Nemen de zorgverleners uw wensen mee bij het bepalen van de zorg?

Op de vraag of u zich op uw gemak voelt bij de zorgverleners geeft 94% een **8** of hoger

Past de zorg bij de manier waarop u wilt leven?

Deze cliëntenraadpleging heeft plaatsgevonden in de maanden november en december 2022. 95% van de cliënten heeft de vragen op papier beantwoord en 5% deed dat online.

Bustochten

Ook dit seizoen organiseren we bustochten vanuit Frankeland. Wij nodigen u van harte uit om mee te gaan!

Aanmelden is mogelijk op twee manieren:

- door een e-mail te sturen naar Cees van den Berg (c.vandenberg@frankelandgroep.nl)
- door uzelf aan te melden bij Cees (op onderstaande dagen van 10.30 tot 11.30 uur, in de Havenzaal van Frankeland).

Voor alle bustochten geldt dat er een verzorgende meegaat, die u eventueel kan helpen als dit nodig is. Mocht u een rollator meenemen, dan vragen wij u vriendelijk om het mandje thuis te laten. Zo voorkomen we problemen met het in- en uitladen van de rollators in de bus.

Keukenhof in Lisse

woensdag 26 april

De meest gefotografeerde plek ter wereld, 32 hectare, 4,5 miljoen tulpen in 100 variëteiten en in totaal zeven miljoen bollen met de hand geplant. Een bezoek aan de Keukenhof is altijd de moeite waard!

Verzamelen 9.30 uur in de Havenzaal van Frankeland

Prijs € 54,- per persoon

Inclusief busvervoer met de touringcar, entree Keukenhof, restaurant voucher

Tijd 10.00 uur – 16.00 uur

Inschrijven maandag 17 april van 10.30 uur tot 11.30 uur in de Havenzaal

Deze bustocht is niet rolstoeltoegankelijk.

Op Safari in Hilvarenbeek

woensdag 24 mei

Beekse Bergen in Hilvarenbeek is het Afrikaanse hart van Brabant. Ga op safari en kom oog in oog te staan met de prachtige wilde dieren. Het safari-park biedt een perfecte combinatie van avontuur en ontspanning voor jong en oud! De ranger aan boord zorgt ervoor dat u niets mist!

Verzamelen 10.00 uur in de Havenzaal van Frankeland

Prijs € 78,50 per persoon

Inclusief busvervoer met de rolstoel-touringcar, entree Safaripark Beekse Bergen, rondrit met ranger, lunch

Tijd 10.30 uur – 17.00 uur

Inschrijven maandag 1 mei van 10.30 uur tot 11.30 uur in de Havenzaal

Een kijkje in de keuken

Door Kristy de Gier, activiteitenbegeleider

Op woensdag 15 februari mochten wij vanuit het Jacobs Gasthuis met zes bewoners naar Frankeland komen, voor een kijkje in de keuken.

De ochtend begon goed met een warm welkom van Eric van Reenen, hoofd voeding in Frankeland, en de dames van de brasserie. De koffie en het gebak stonden al klaar.

Na de koffie hebben wij de keuken en alle andere ruimtes zoals de grote voorraadkast en de spoelkeuken mogen zien. Wij hebben nu nog meer respect gekregen voor de koks en alle andere medewerkers. Er wordt elke dag heel hard gewerkt om 850 maaltijden op tijd klaar te maken.

Na de rondleiding was de tafel gedekt voor een heerlijke lunch.

Het zal niemand verbazen dat er massaal voor verse patat met een broodje kroket gekozen is. Om 14.00 uur stond de bus weer klaar om ons naar het Jacobs Gasthuis terug te brengen.

De bewoners en de vrijwilligers hebben genoten van deze dag.

Eric en iedereen die in de keuken werkt, nogmaals heel erg bedankt. Wij komen graag nog een keer terug!

Agenda Alzheimer Café en Parkinson Café

Alzheimer Café

Heeft u te maken met geheugenproblemen of (beginnende) dementie of zorgt u voor een naaste met dementie? Wilt u meer informatie over deze ziekte, in gesprek komen met professionals en/of contact hebben met lotgenoten?

U bent van harte welkom om naar het Alzheimer Café Schiedam te komen! De Frankelandgroep organiseert elke maand een Alzheimer Café in Frankeland om 19.30 uur (inloop: 19.00 uur), op de tweede dinsdag van de maand.

De eerstvolgende edities vinden plaats op:

- **Dinsdag 9 mei**
De sociale kaart in Schiedam: waar kan ik terecht met vragen?
- **Dinsdag 13 juni**
Omgaan met veranderd gedrag bij dementie: wat verandert er precies en hoe ga ik en/of gaan mijn naasten hiermee om?

Bezoek voor het volledige programma en de sprekers:

www.frankelandgroep.nl/alzheimer-cafe

Parkinson Café

Heeft u Parkinson of zorgt u voor een naaste met Parkinson? Wilt u graag meer informatie over deze ziekte, in gesprek komen met professionals en/of in contact komen met lotgenoten? U bent van harte welkom om naar het Parkinson Café te komen!

De Frankelandgroep organiseert eens per twee maanden een Parkinson Café in Frankeland, altijd om 19.30 uur (inloop: 19.00 uur), op de derde dinsdag van de maand.

De eerstvolgende editie vindt plaats op dinsdag 16 mei. Dan zal GZ-psycholoog Wesley Braber (Frankelandgroep) ons bijpraten over slaapproblemen bij mensen met de ziekte van Parkinson.

Toegang is gratis, aanmelden is niet nodig.

Bezoek voor het programma:

www.frankelandgroep.nl/parkinson-cafe

Plezier in het zingen, dáár gaat het om

Door Mirjam Kroonenburg, dirigent Frankelandkoor

Tijdens de laatste lockdown, waarin we niets maar dan ook niets mochten doen, zat ik te schelden op de televisie. Want wees nou eerlijk: er was niet veel te beleven op de buis!

Toen moest ik ineens denken aan Huub de Ruiter, een van de spelers van Jong van Hart, een senioren theatergroep. Drie jaar geleden kreeg hij een herseninfarct. Daar is hij redelijk goed doorheen gekomen, alleen de spraak was lastig. Zijn dochter belde me en vroeg of hij terug mocht komen. En wat er toen gebeurde; Huub kon wel zingen, niet meer uit het hoofd, maar de toon was prima! En hij straalde!

Daar moest ik wat mee doen. Ik vroeg pianist Jan Bonte om mee te werken en vrijwilliger Ans Dekker om te helpen met het koor. Beiden meteen enthousiast!

Zo gezegd, zo gedaan. Ik heb fondsen aangevraagd voor wat geld en op mijn mailtje naar de zorginstellingen antwoordde Matthijs Lokerse, hoofd welzijn in Frankeland: "Waar kan ik tekenen?"

Ons eerste gesprek vond plaats in mei vorig jaar en op 2 september 2022 zijn we het Frankelandkoor

gestart. En wat was en is het leuk! Zowel Jan als Ans, als ik voelen ons zeer welkom in het huis en het koor werd van lieverlee een echt koor! De zangers gingen thuis oefenen, de spraak werd bij sommigen beter en we hebben vaak gelachen.

Begin december hebben we voor het eerst opgetreden: we hadden gouden gilets bij ons voor de dames en gekleurde colberts voor de mannen. We zagen een echt koor, met vrolijke gezichten en bij het publiek zelfs zo nu en dan een traan van ontroering... mooi toch!

Na afloop kwam iedereen van het koor ons bedanken en met nadruk vragen of we echt terug zouden komen, want: "We gaan zo blij het weekend in!"

En, ook al vergeet iemand soms mijn naam... dat maakt niet uit. We hoeven namelijk niets te bewijzen, we hebben plezier in het zingen en daar gaat het om!

Het Frankelandkoor repeteert iedere vrijdagochtend om 10.30 uur in de Kapel.

Gedicht

Aardschok

Door Frank Vester, huisdichter

De aarde schudt. De aarde beeft.
De zee die neemt. De zee die geeft.
De natuur is niet te temmen,
hooguit een beetje mild te stemmen.
De mensheid is hier slechts te gast.
Het water spoelt. Het water wast.

De mens die put de aarde uit,
veroverd, verdeelt de oorlogsbuit.
De aardkorst, hele dikke huid,
deelt hier en daar wat tikken uit.
Raakt af en toe wat overstuurd.
Inwendig kookt ze, spuwt met vuur.

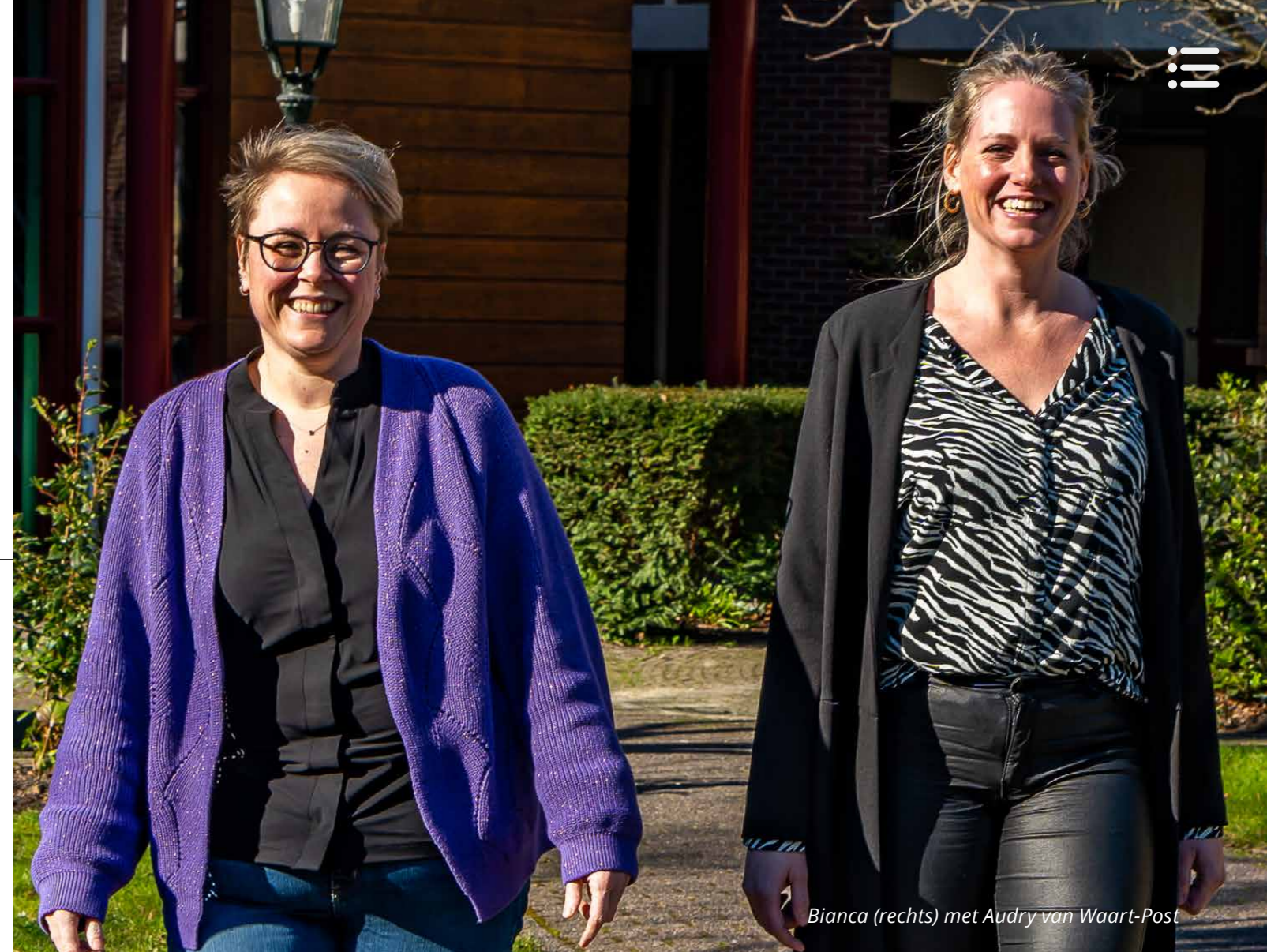
Dan slaat ze terug met harde hand.
Daartegen is geen mens bestand.
De wereld reageert geschokt.
Hoog spel gespeeld, verkeerd gegokt.
De aardbol, onvolprezen waarde.
Vruchtbare, verbrande aarde.

De werkdag van...

Bianca de Snoo

afdelingshoofd Jacobs Gasthuis

Door Jacqueline van der Pijl, redacteur, foto's Coen Meeder, redactiefotograaf

Bianca (rechts) met Audry van Waart-Post

Als jong meisje kon ze er geen genoeg van krijgen: tv-series en documentaires met artsen en verpleegkundigen. “Je moet in een ziekenhuis gaan werken,” zeiden ze thuis én op school. En die verwachting heeft Bianca waargemaakt.

De educatieve dramaserie ‘12 steden, 13 ongelukken’ was voor Bianca een inspiratiebron voor een carrière in de zorg. “Na de middelbare school koos ik meteen voor dit vak. Je kunt iets voor mensen betekenen. Vooral het medische gedeelte en het samenwerken met mensen sprak mij aan, net als preventie en voorlichting.”

Geen alledaagse omgeving

Bianca is al een lange tijd werkzaam in de zorg. In 2009 ging ze als verpleegkundige aan de slag bij het Sint Franciscus Gasthuis. Daar heeft ze ruim

tien jaar gewerkt. Daarna deed ze ervaring op als zelfstandig ondernemer in de zorg. Een bijzondere klant was Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI): een organisatie die verantwoordelijk is voor de dagelijkse zorg van justitiabelen: alle mensen die bij de DJI zijn ingesloten of gedetineerd. Geen alledaagse omgeving om in te werken dus.

Bianca vertelt over een opmerkelijk voorval met een justitiabele oudere dame die deed alsof zij was overleden. “Daar lag zij, alleen in een afgesloten ruimte in haar bed. Totdat zij plots haar benen in de

lucht gooide en dreigend met haar wandelstok op ons afrende. Tja, ook mensen in detentie worden steeds ouder. Ouderenzorg is overal en vraagt om specifieke aandacht.”

Jacobs Gasthuis

“Omdat ik mij voor een langere tijd aan een organisatie wilde binden, koos ik in januari 2022 toch weer voor een vast dienstverband. Met een zoon van twee en zijn broertje in mijn buik solliciteerde ik naar de functie van afdelingshoofd in het Jacobs Gasthuis. Daar geef ik nu 32 uur in de week invulling aan het beleid van de Frankelandgroep en stel ik mezelf, samen met mijn collega's, dagelijks de vraag: hoe blijf je als zorgverlener toekomstbestendig?”

“Dit jaar willen we meer aandacht geven aan efficiency. Wat zijn de afspraken, hoe werken die nu en hoe kunnen wij ons nieuwe procedures en werkwijzen eigen maken. Omdat de zorgsector continu verandert, is het belangrijk dat je daarover in gesprek blijft met je team. Zo duiken we bijvoorbeeld opnieuw in Ons Nedap, het nieuwe digitale zorgdossier.”

“Als nieuwkomer wil je natuurlijk snel je weg vinden binnen de organisatie. Ik haal veel uit individuele gesprekken met collega's en contacten met vakgenoten uit een van de andere locaties binnen de Frankelandgroep, zoals vandaag met Audry van Waart-Post, afdelingshoofd in Harg-Spaland. Openstaan voor andere meningen en samen tot nieuwe inzichten komen, daar krijg ik veel energie van,” aldus Bianca.

Geluksmomentjes

Bianca werkt nog maar relatief kort bij de Frankelandgroep. Op mijn vraag wat ze tot dusver heeft opgepakt, zegt ze: "Het me eigen maken van programma's en werkprocessen die bij mijn functie horen. Daarbij kijk ik vooral naar structuur en verbeteringen in praktische zin. Medicatietoetsen vallen daar ook onder. Deze zogeheten BIG-toetsen zijn verankerd in de Wet Beroepen Individuele Gezondheidszorg (BIG)."

"Verzorgenden en verpleegkundigen zijn verplicht om zich om de twee jaar opnieuw te laten toetsen", legt Bianca uit. "Sommige collega's kunnen dit als spannend ervaren en die onzekerheid probeer ik dan weg te nemen. Het vieren van kleine successen is ook helpend. Staan er bijvoorbeeld mooie recensies op Zorgkaart Nederland, dan deel ik die met hen. Deze kleine geluksmomentjes zijn motiverend en geven vaak net even dat extra zetje."

Een deur verder

"Ik loop ook regelmatig bij de bewoners langs voor een praatje. Zo maak ik het voor hen makkelijker om mij in vertrouwen te nemen, mochten ze iets op hun hart hebben. Soms gaan we letterlijk een deur verder. Pasgeleden nog namen we met de bewoners een kijkje in de keuken van Frankeland. Ze vonden het zo leuk dat een tweede bezoek niet kon uitblijven."

*...kleine geluksmomentjes
zijn motiverend en
geven vaak net even
dat extra zetje.*

"Ook dichtbij huis maken we het gezellig." Bianca verwijst naar een jubileumfeest van een collega in de brasserie van het zorgcentrum. "Uit de soundbox klonken de favoriete liedjes van de jubilaris. De bewoners vonden dit zo leuk dat we de speaker lieten staan. De horecamedewerker sloot Spotify aan op de soundbox en dat zorgde voor nog eens drie uur extra plezier. Zo genoten de bewoners tot het avondeten van de muziek."

Vrije tijd

Bianca woont in Rotterdam. In haar vrije tijd gaat ze graag met haar gezin naar het Kralingse Bos. Ze vindt het ook heerlijk om 's avonds na het werk naar een luchtige wegekijkserie op Netflix te kijken. "Geen educatieve serie met ongelukken dus," zegt ze knipogend. Tja, ik zie haar zo voor me in een ziekenhuisserie, maar eerlijk is eerlijk: we zien Bianca liever in het Jacobs Gasthuis, toch?

Smulmiddag

Door Kristy de Gier, activiteitenbegeleider

Op 23 februari was het in het Jacobs Gasthuis weer tijd voor 'het lekkerste tussendoortje in de middag', oftewel: de Smulmiddag. Wat stond er dit keer op het menu?

De bewoners werden getraakteerd op een visplankje en wat zag dit er weer mooi uit! Complimenten aan de keuken- en horecamedewerkers die dit altijd zo prachtig weten te presenteren. Bijna zonde om het op te eten.

De Smulmiddagen zijn altijd heel leuke middagen. Er wordt gesmuld en gelachen en de gezelligheid staat voorop. Iedereen is altijd van harte welkom. Wij kijken alweer uit naar de volgende.

Maak kennis met... de bodyscan van Elly

Door Elly Kramer, redactielid, tevens yogadocent in Vaartland

Wat is dat, een bodyscan?

Een zogenoemde 'bodyscan' is een mindfulness-oefening. Door het doen van deze oefening kunt u uw lichaam en geest op een eenvoudige manier met elkaar verbinden.

Waarom een bodyscan doen?

Het doel van de bodyscan is niet om iets te bereiken of om de oefening tot in perfectie te beheersen. Het enige dat u doet tijdens de bodyscan is steeds uw aandacht brengen naar hoe het nú is met dit deel van uw lichaam. Het is mogelijk dat u in bepaalde delen van uw lichaam niets voelt, dat is geen probleem.

Onthoud: niet voelen is ook voelen.

Heeft u geen ervaring met mindfulness? Geen zorgen. Iedereen kan het leren. De bodyscan mindfulness-oefening is hiervoor een mooie eerste stap!

Hoe werkt de bodyscan?

De bodyscan is een mindfulness-oefening die u liggend of zittend op de bank of op uw bed kunt beoefenen. U kunt, als u het fijn vindt, een dekentje over uzelf heenleggen, zodat u het niet koud krijgt tijdens de bodyscan. Meer hebt u niet nodig.

1. Ga lekker zitten of liggen. Zorg dat u comfortabel bent. Leg uw armen langs uw lichaam of uw handen op uw schoot.
2. Doe uw ogen dicht en focus op uw ademhaling. U hoeft niets aan te passen of te forceren. Merk uw ademhaling alleen maar op, zonder daarover een oordeel te vellen.
3. Merk nu eerst op waar u de ademhaling voelt bewegen in uw lichaam. Voel uw borst en buik omhoogkomen bij een inademing en voel hoe de lucht via uw neus of mond uw lichaam weer verlaat.

4. Merkt u dat uw gedachten afdwalen van uw ademhaling? Het is heel normaal dat dat gebeurt. Veroordeel uzelf niet, maar geef uzelf een compliment omdat u het opmerkt. Zo goed als dat gaat, mag u uw aandacht vervolgens rustig weer terugbrengen naar het ritme van uw ademhaling.
5. Daarna gaat u met uw aandacht naar uw lichaam. Voel hoe u hier nu ligt of zit; hoe uw lichaam contact maakt met de ondergrond waarop u ligt of zit.
6. Langzaam gaat u nu beginnen met de scan, waarbij u met uw aandacht langs al uw lichaamsdelen gaat. U begint bij uw tenen. Hoe voelen ze aan? Heeft u koude tenen of zijn ze juist lekker warm? Voelt u de sokken die u aan hebt of heeft u blote voeten? U hoeft niets aan te passen, alleen maar waar te nemen.

7. Rustig gaat u verder met het volgende lichaamsdeel. Ga met uw bewustzijn stap voor stap omhoog. Via uw voet naar uw kuit, knie en bovenbenen. En vervolgens via de liezen verder naar de onderbuik, de onderrug en borst. Alle lichaamsdelen, tot aan het puntje van uw kruin, gaat u langs. Vergeet ook niet de spieren in uw gezicht. Overal neemt u de tijd om te voelen of er spanning zit. En wanneer u spanning opmerkt, probeer dan even bij de spanning te blijven met uw aandacht. Zonder oordeel, zonder iets te doen. Geef het ruimte met uw aandacht.
8. Merk vervolgens op wat deze bodyscan met u heeft gedaan. Voelt u zich anders nu, dan voor u de oefening deed? En wat merkt u op? Er is geen goed of fout. Het gaat om uw eigen ervaring.
9. Voordat u de oefening afrondt, brengt u eerst rustig het lichaam weer in beweging. Beweeg uw tenen en vingers. Vervolgens uw handen en voeten, benen en armen.
10. Namasté!

Bent u nieuwsgierig geworden?

Als u de QR-code op deze pagina scant kunt u meteen meedoen met een korte bodyscan.

Deze QR-code kunt u twee maanden gebruiken. Hoe vaker u het doet, hoe gemakkelijker het wordt, maar laat alle verwachtingen los en merk op wat deze bodyscan voor u kan betekenen.

De bodyscan duurt ca. twaalf minuten.

U kunt de bodyscan ook vinden op

<https://frankelandgroep.nl/userfiles/Bodyscan.mp3>

Scan en ga direct naar
de korte bodyscan

Tweemaal 100 jaar

Ingestuurd door Jolanda Barendregt-Kinds, verzorgende

Mevrouw M.M. Noortwijk-van Pelt (links op de foto) woont op afdeling 6 in Frankeland. Op 28 februari jl. vierde zij haar 100ste verjaardag. Afgelopen augustus werd mevrouw J.E. Postma-Roede, die op afdeling 7 in Frankeland woont, ook al 100 jaar.

Op de verjaardag van mevrouw Noortwijk-van Pelt ontmoetten beide dames elkaar voor het eerst en dronken zij gezellig samen koffie. Een heel bijzonder moment, dat zeker een plekje in ons magazine verdient!

Hoe gaat het nu met... onze matchmakers?

Door Ina Kruithof, medewerker communicatie en marketing

Vrijwilligers Joyce ter Braak en Rob Levens zijn de twee ‘matchmakers’ van de Liduinahof. Eerder berichtten we in dit magazine over hun missie: het gesprek zoeken met bewoners, hulpvragen in kaart brengen en uiteindelijk mensen bij elkaar brengen.

Inmiddels gaat het tweetal al een aantal maanden elke dinsdag op bezoek bij bewoners in de Liduinahof. Hoe gaat het allemaal in z'n werk en wat zijn de ervaringen van Joyce en Rob? We waren benieuwd en gingen met ze in gesprek:

“Wij gaan bij de bewoners van de Liduinahof langs om te vragen hoe het gaat, waar iemand behoefte aan heeft of ‘gewoon’ om even een praatje te maken,” legt Joyce uit. “Inmiddels hebben we er in totaal zo’n 65 bezoeken op zitten, dus er zijn nog genoeg mensen die we nog niet gezien en gesproken hebben en waar we heel benieuwd naar zijn.”

Rob en Joyce gaan altijd zo open en onbevooroordeeld mogelijk het gesprek aan. “We kennen de voorgeschiedenis niet en weten ook verder niets over de bewoners. Het is juist ons doel om iedereen te leren kennen en te weten te komen waar men mogelijk naar op zoek is. Dat kan betekenen dat we bij de ene bewoner het activiteitsaanbod opnieuw onder de aandacht brengen terwijl de andere juist op zoek is naar een ‘maatje’ om mee te gaan wandelen. En soms is er ook helemaal geen behoefte aan (extra) contact of nieuwe activiteiten, ook dat is prima! Je mag ons zien als een verlengde van de activiteitenbegeleiders, zorgcollega’s en maatschappelijk werk; als wij iets signaleren geven we dat, indien gewenst door de bewoners, aan hen door.”

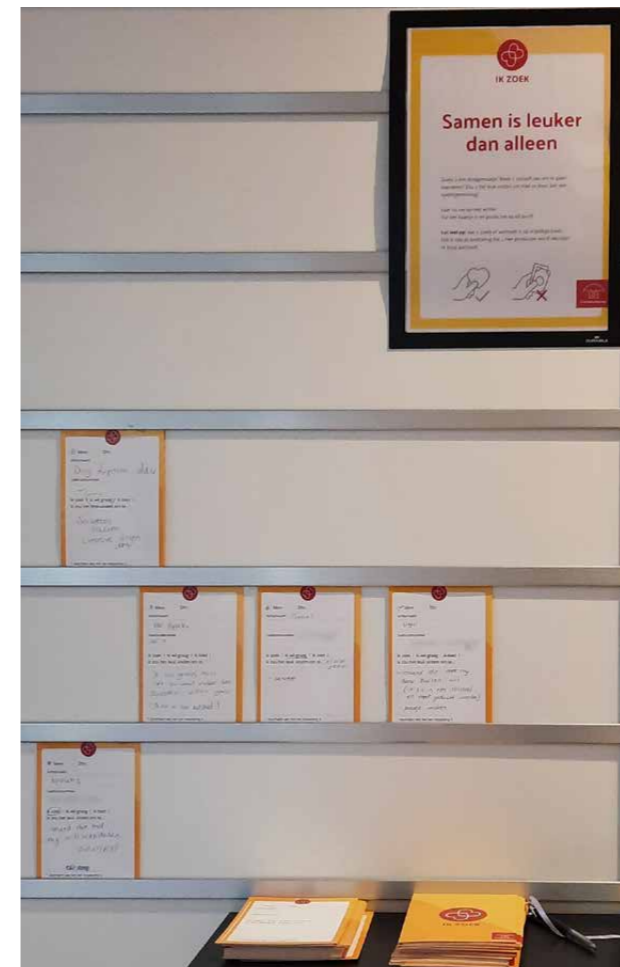
Inmiddels hebben de matchmakers een aardig overzicht gekregen van wat er speelt bij de huurders in de Liduinahof. “Bij mensen die graag door ons gekoppeld willen worden, of het gewoon leuk vinden om met iemand te praten, gaan we vaker langs.”

Tijdens ons gesprek wordt er, een paar tafels verderop, een eerste ‘match’ bij elkaar gebracht. Twee dames uit de Liduinahof doen gezellig een kopje koffie samen en leren elkaar kennen.

Om de matchmakers en wat zij doen bekend te maken bij alle bewoners, werd er tijdens Valentijnsdag extra aandacht besteed aan de ‘Ik zoek/ ik bied’-kaartjes. Door middel van deze kaartjes, die te vinden zijn bij en op het bord in de Havenzaal in Frankeland, kunnen alle bewoners, huurders en cliënten zelf aangeven waar ze naar op zoek zijn en/of wat zij te bieden hebben. Joyce en Rob lezen alle kaarten en nemen vervolgens contact op. Laat dus vooral een kaartje achter!

Heeft u nog vragen over of aan onze matchmakers? Neem dan gerust contact op door te mailen naar matchmakers@frankelandgroep.nl.

Weet u zelf nog niet zo goed naar wie of wat u op zoek bent? Ook geen probleem. Joyce en Rob zoeken dit graag samen met u uit en komen met veel plezier bij u langs in de Liduinahof!

Waar gaat uw hart sneller van kloppen?

Door Sofie Noordzij, beeldend therapeut

Kunst raakt, kunst verbindt en kunst nodigt uit tot nadenken... dat blijkt wel! Met het organiseren van kunstwedstrijd 'Project Kunst' wilden wij de creativiteit van onze bewoners een podium geven. En dat is wat ons betreft zéker gelukt.

Hoewel 'Project Kunst' alweer een tijdje geleden is afgelopen, achter de schermen is er toch nog van alles gaande wat met dit waardevolle project te maken heeft. Graag praten wij u voor een laatste keer bij!

Winnende werken als ansichtkaart

De expositie in het Stedelijk Museum Schiedam is, zoals u wellicht nog weet, inmiddels afgerond en alle winnende kunstwerken zijn weer terug bij de makers. Maar daar eindigt dit verhaal niet... De winnaars kregen namelijk als prijs niet alleen de bijzondere gelegenheid om hun werk in het museum te zien hangen, hun winnende werken verschenen ook nog eens als ansichtkaart. Nu hebben zij hier even op moeten wachten, maar dat was het zeker waard!

Natuurlijk hebben wij deze kaartenset niet alleen voor de winnaars laten maken, maar ook onze bewoners kregen de kans een set aan te schaffen. U heeft ons misschien wel op de verschillende Frankelandgroeplocaties zien staan met een stand met een banner erboven met de tekst: "Waar gaat uw hart sneller van kloppen?"

Na de vakjury volgt de publieksjury

De winnaars van 'Project Kunst' zijn geselecteerd door een vakjury. Toch vroegen wij ons af: zou het niet ontzettend leuk zijn om ook de stem van een heuse publieksjury te kunnen horen? Op het moment van verschijnen van dit magazine is er al op verschillende locaties aan bewoners en medewerkers gevraagd om hun stem uit te brengen op hun favoriete kunstwerk.

Ging hun hart sneller kloppen van de werken van de winnaars of kozen zij een heel ander werk, wat denkt u?

Wat bleek? De collage gemaakt door mevrouw Ladrak, bewoonster uit de Havenbogen, getiteld 'Inspiratie in de coronatijden', trok flink wat stemmen. Net als het werk 'Gekleurde kledhokjes op het strand', gemaakt door mevrouw Van Hagen – die overigens voor een ander werk ('Vrouw met groen') al door de vakjury was beloond.

Alle stemmers maakten kans op een kaartenset. En natuurlijk konden zij ter plekke ook een setje kaarten aanschaffen. Inmiddels zijn de gelukkige stemmers ingelicht en hebben zij hun setje kaarten ontvangen.

Portretten door kunstenaar Pris Roos

En nóg een vermeldenswaardig nieuwtje, voortvloeiend uit dit project. Kunstenaar Pris Roos heeft portretten gemaakt van de winnaars, aan de hand van hun kunstwerk en levensverhaal. Deze werken zijn aangekocht door het Stedelijk Museum Schiedam en worden binnenkort aan de winnaars in bruikleen gegeven!

Wilt u ook zo'n kaartenset?

De set bestaat uit vijf verschillende ansichtkaarten, met daarop de werken van de door de vakjury gekozen winnaars van 'Project Kunst' (inclusief vijf enveloppen). De kaarten vertellen allen een persoonlijk verhaal, met als thema 'samen'.

De set is te koop voor € 5,- op verschillende plekken op onze locaties, zoals bij de recepties. Daarnaast kunt u ook bij interesse contact opnemen met Sofie Noordzij of Matthijs Lokerse via 06-333 19 221 of s.noordzij@frankelandgroep.nl.

De opbrengst van de kaarten zal besteed worden aan een creatief project voor onze bewoners.

Teun

Door Emma Baas, medewerker huishoudelijke dienst

Ik hoor u denken, wat is dit nou? Wel, dit is Teun, het tot mascotte uitgegroeide sneeuwmantje van het kantoor van de Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep, kort gezegd: de TOF. Teun heeft zijn bestaan te danken aan ons afdelingshoofd Arina Springer die verdraaid goed met naald en draad overweg kan en wie het nou eens aardig leek om in de donkere wintermaanden het kantoor te voorzien van een leuk en gezellig wintertafereeltje. Nou staat er ieder

jaar wel een kerstboom hoor, dat wel. Deze is dan opgetuigd met wat overgeschoten ballen, een enkele te korte slinger en aangevuld met de kerstkaarten die aan onze zeer gewaardeerde kantoordames geadresseerd zijn. Hoe goed bedoeld ook, het geheel ziet er toch altijd een beetje zuinig en verkreukeld uit omdat de kunstboom waarschijnlijk iets te benepen opgeborgen is geweest. Teun daarentegen is perfect en dus een welkome aanwinst.

Ons kleine witte manneke blijkt een charmante blikvanger te zijn en wint al snel aan populariteit. Medewerkers die het kantoor aandoen beginnen hem gedag te zeggen, knippen knipogend even in zijn wangetje, trekken hem op schoot of prikken speels met de wijsvinger liefdevol in zijn ronde buikje. En Teun vindt het allemaal best. Hij klaagt niet, oordeelt niet, luistert geduldig en laat zich het allemaal met gemak aanleunen. Eigenlijk is hij niet meer weg te denken, iedereen is dol op hem!

Op een middag moet ik op het kantoor zijn om wat formulieren af te geven. Bij binnenkomst bekruipt mij plotseling het gevoel dat er iets niet klopt maar

ik kan er zo snel mijn vinger niet opleggen. Dan weet ik het opeens, Teun is weg! Ik loop door en vraag waar Teun gebleven is. "Op vakantie," is het antwoord. "Op vakantie?" herhaal ik verbaasd en heb tegelijkertijd het gevoel dat ik in het ootje genomen word. "Nee echt, hij is met Ilona mee op wintersport," wordt mij verzekerd.

Ilona is een van onze administratief medewerkers en skifanaat. Zij wilde Teun meenemen naar Oostenrijk om hem kennis te laten maken met zijn roots en hem tevens van een welverdiende vakantie te laten genieten. Dat mocht van de andere dames, mits Ilona beloofde dat het thuisfront dagelijks op de hoogte gehouden zou worden van al zijn avonturen en ze hem in goede gezondheid weer mee terug zou nemen naar Schiedam. En zo geschiedde.

Het is nu half april en Teun is al weer ruim een maand met zomerreces. Maar mocht u aankomende winter in de buurt zijn van het TOF kantoor, kom dan gerust even naar onze Teun kijken. Ik weet zeker dat u net als wij als een blok zult vallen voor dit kleine harten stelende sneeuwpoppetje!

tot volgend jaar!

Ontspannen bij de beautygroep

Door Annelies van Breukelen, redacteur en Gino de Lange, coördinator welzijn

Is het u opgevallen dat sommige cliënten van Groenzicht er de laatste tijd zo mooi uit zien? Dan zijn dat vast de cliënten die wekelijks naar het Vooronder gaan in Groenzicht om zich te laten verwennen door de drie vrijwilligers van de beautygroep. Deze activiteit heeft namelijk als doel om een passend ontspanningsmoment voor iedere deelnemer te realiseren. Leuk weetje: door goed in te spelen op en te luisteren naar de vraag van onze gasten is de groepsgrootte de afgelopen maanden zelfs verdubbeld!

Er is gelegenheid om uw nagels te laten lakken, te kiezen voor een handmassage of een gezichtsmaskertje. En dit alles onder het genot van een kopje koffie of thee in combinatie met wat lekkers. Heeft niet zo'n zin in een behandeling? U mag natuurlijk ook gerust binnen lopen om lekker bij te kletsen en te observeren wat er allemaal gedaan wordt.

De beautygroep vindt iedere dinsdag plaats vanaf 10.00 uur.

Vaartland

Wie Mirjam van Heest (beeld) en Kymia Kasemi
Wanneer 30 maart tot eind mei
Wat Tekeningen van bloemen met grafietpotlood en afbeeldingen acrylverf

Frankeland

Wie Selina van der Marel-Nagtzaam
Wanneer 1 mei tot en met 1 juli
Wat Kleurrijke, expressieve schilderijen

Rolstoelfietsen, de aftrap!

Door Kristy de Gier, activiteitenbegeleider

Dit jaar was mevrouw Zeegers de eerste deelnemer vanuit Jacobs Gasthuis aan deze activiteit.

In de nacht nog volop vorst, overdag een heerlijk zonnetje, maar oei... wat was het koud! Mevrouw Zeegers had zichzelf gelukkig warm aangekleed en heeft genoten van een prachtige route door Schiedam. Het Julianapark, het Sterrenbos, de Maasboulevard, de Hoogstraat, Buitenhavenweg, de Lange en de Nieuwe Haven, nog een rondje om het Stadhuis en koffiedrinken in Frankeland!

Bewoners kunnen zelf aangeven waar ze graag naar toe willen fietsen, maar ook onze vrijwilliger Ruud Gonlag weet altijd wel een mooie route te verzinnen. Hij bezorgt onze bewoners altijd een hele fijne middag!

"En mevrouw Zeegers, wat vond u ervan?" vroegen we haar na afloop. "In een woord: geweldig!" zei ze. Kijk, daar doen we het voor.

Wilt u ook graag een keer mee? U kunt zich opgeven bij de receptie van Jacobs Gasthuis. Iedere woensdagmiddag vertrekt de fiets om 14.00 uur.

Jacobs Gasthuis

Wie Frank Ubachs
Wanneer 30 april tot en met 30 juni
Wat Kleurrijke en haarscherpe natuurfotografie

De foto's van natuurfotograaf Frank Ubachs zijn door de heer Krommenhoek geschonken aan afdeling 3 van Frankeland, als dank voor de goede zorgen voor zijn moeder, mevrouw Krommenhoek. De heer Krommenhoek is bovendien zelf ook werkzaam in de zorg en de kunstenaar, Frank Ubachs, is – naast fotograaf – ook een (zorg)collega van hem.

N.B. na de expositie in Jacobs Gasthuis zullen deze foto's permanent op afdeling 3 in Frankeland te zien zijn.

Op de koffie bij... **Mevrouw Bovenberg-Kind** uit Vlaardingen

Door Carien Kemink, redacteur Foto's Coen Meeder, redactiefotograaf

Dit keer ben ik voor de verandering eens niet op de koffie bij iemand in een van onze verzorgingscentra, maar bij mevrouw Bovenberg, op de Binnensingel in Vlaardingen.

Problemen met de gezondheid

Mevrouw Bovenberg werd dik 92 jaar geleden geboren als Alida Kind, in 1930 op de Hooidrift in Rotterdam West, oudste van drie kinderen. Ada, dat is haar roepnaam, heeft een verre van gezonde jeugd. Zij krijgt in haar kleutertijd rode hond, kinkhoest, mazelen en roodvonk. Helaas bestaan er in die tijd nog geen inenting tegen zoals tegenwoordig. Ze verzuimt noodgedwongen vaak de kleuterschool.

Puber in oorlogstijd

Ook haar middelbare schoolperiode wordt getekend – en wel door de Duitse bezetting. Ada krijgt hbs-advies, heel bijzonder voor een meisje in die tijd. Ze krijgt les op diverse locaties, want dan weer is de school open, dan weer dicht, of gevorderd door de Duitsers. De tram rijdt niet tijdens de bezetting, zodat ze lopend naar school gaat. Ze sluit zich dan aan bij een groep die iedere dag helemaal uit Schiedam komt lopen.

Zo ontstaat er een vaste groep van niet direct vrienden, maar wel lotgenoten. In die groep trekt een jongen uit een hogere klas voor het eerst haar aandacht.

Aan het eind van de oorlog is Ada lang ziek. Longklachten, psoriasis en een tekort aan antibiotica en voldoende voedsel zorgen dat ze opnieuw lang thuis is. De bevrijding in de vorm van dropping van voedselpakketten blijft voor haar een levensgrote herinnering.

Haar 'apotheek' tijd

Ada is een bèta-leerling, een kei in scheikunde, en na drie jaar hbs gaat ze de opleiding volgen voor apothekersassistente bij de Gezamenlijke Apothekersopleiding in de Maasstraat. Ze vindt een stageplek op de Schiedamseweg bij de gezusters Cohen. Wat haar uit die tijd is bijgebleven is voornamelijk het verschil in recepten voor particulieren en ziekenfondspatiënten. De eerste groep krijgt vergulde pillen in een chic schuifdoosje, de tweede groep krijgt niet vergulde pillen in een kartonnen doosje. Zo is er ook verschil in flesjes met kurk en handgewerkte kapjes en flesjes met kale kurk, zalf in porseleinen potjes en zalf in een kartonnetje. Ja ja, verschil moet er zijn. Tot het steriele tijdperk aanbreekt; oogdruppels in glazen flesjes met knijppipetje, pilletjes in doordrukstrips. Dan wordt het verschil tussen de twee groepen kleiner.

Aad, de ware

Inmiddels heeft Ada dan al stijf verkering met Aad Bovenberg, de jongen uit de Schiedamse groep, onderweg naar school. In het begin zeer in het geheim want dit soort vriendschappen worden van hogerhand niet toegejuicht. Alleen al op praten met elkaar staat een standje van de directeur. Uiteindelijk is het zo serieus dat iedereen het mag weten; zó serieus zelfs dat ze 55 jaar getrouwd zullen zijn, tot Aad in 2010 overlijdt. Maar nu lopen we op de zaken vooruit.

Aad doet hbs-B en gymnasium A. Dan in dienst om daarna nog economie te doen. Wanneer zowel de vader van Ada als die van Aad kort na elkaar sterven in 1954, trekt dat een flinke wissel op het prille geluk.

De moeder van Aad dwingt hem de betonfabriek van zijn vader over te nemen en voogd te worden van zijn minderjarige broertjes en zusjes. Salaris krijgt hij niet want 'je doet het toch voor je familie'.

Eindelijk een eigen huis en een bruiloft

Ze besluiten zich helemaal suf te sparen om zodoende te voorkomen dat ze moeten inwonen. Omdat Aad zo goed als niets verdient, heeft Ada er in de avonduren nog twee banen bij. Dat is af en toe best afzien, maar hun doel is helder. In 1953 kopen ze een nog te bouwen huis aan de Merellaan in Vlaardingen voor maar liefst 10.000 gulden, deels geleend. En in 1955 trouwen ze op het stadhuis van Schiedam, na tien jaar verkering.

Liefdevolle opvang en eeuwige vriendschap

Helaas blijft het huwelijk kinderloos, maar wat wáren kindertjes welkom geweest. Toch kan Ada haar moedergevoelens kwijt aan Rita, een meisje uit een tehuis voor moeilijk opvoedbare kinderen, die zwanger raakt van Jan, een jongen uit datzelfde tehuis. Om te voorkomen dat Rita naar een locatie ergens in Drenthe moet om daar te bevallen, nemen ze haar in huis als 'pleegdochter', evenals

Judith, die in 1966 wordt geboren. Later krijgen Jan en Rita nog een zoon, ze trouwen en gaan jaren later pas op zichzelf wonen. Wat een succesverhaal wat betreft deze twee. Hoe anders had hun leven kunnen verlopen.

De soroptimistenclub

In die tijd komen ze, via de maatschappelijk werkster van Rita, in contact met de 'soroptimistenclub'; een wereldwijde netwerkorganisatie die zich inzet voor de ondersteuning van vrouwen en kinderen, iets waar het tot op vandaag de dag nog heel erg aan schort in grote delen van de wereld. Het grootste deel van haar leven zet Ada zich in voor deze club. Naast al haar andere banen hè!

Ongelukken en hartproblemen

In 1958 krijgt Ada een brommerongeluk en met een gebroken ellepijp en spaakbeen is ze lange tijd aan huis gebonden, verplicht tot stilzitten. Maar stilzitten staat niet in haar woordenboek en ze haalt

in die tijd haar drogistendiploma. Kan altijd van pas komen toch. Zo zal Ada in de jaren die volgen nog heel veel opleidingen en cursussen volgen, ze is eigenlijk nooit uitgeleerd. Ze geeft gastcolleges door het hele land, betaald en onbetaald, doet de loonadministratie van de betonfabriek en zorgt daarnaast voor haar man, die zijn halve leven veel last van hartproblemen heeft. In 1983 ondergaat Aad zijn eerste openhartoperatie. Het feit dat hij het wat rustiger aan moet doen, biedt hem de mogelijkheid zijn hobby's weer op te pakken: hij verzamelt postzegels, munten en decoraties, zaken die veel vertellen over de cultuur van een land. Ze reizen veel in die tijd, Japan, China, India, Amerika, Canada en Australië en natuurlijk een groot aantal Europese landen. Ada begint overal waar ze komen, paardjes te verzamelen. Wanneer ik haar woonkamer binnenkom, valt mijn oog allereerst op twee grote vitrinekasten, vol met paardjes in allerlei maten, soorten en materialen, van ivoor tot marmer.

Overlijden Aad

In 2010 komt de cardioloog met slecht nieuws en Aad regelt zijn eigen begrafenis. Hij overlijdt later dat jaar, dankbaar dat hem ondanks zijn slechte hart nog zoveel jaren gegeven zijn.

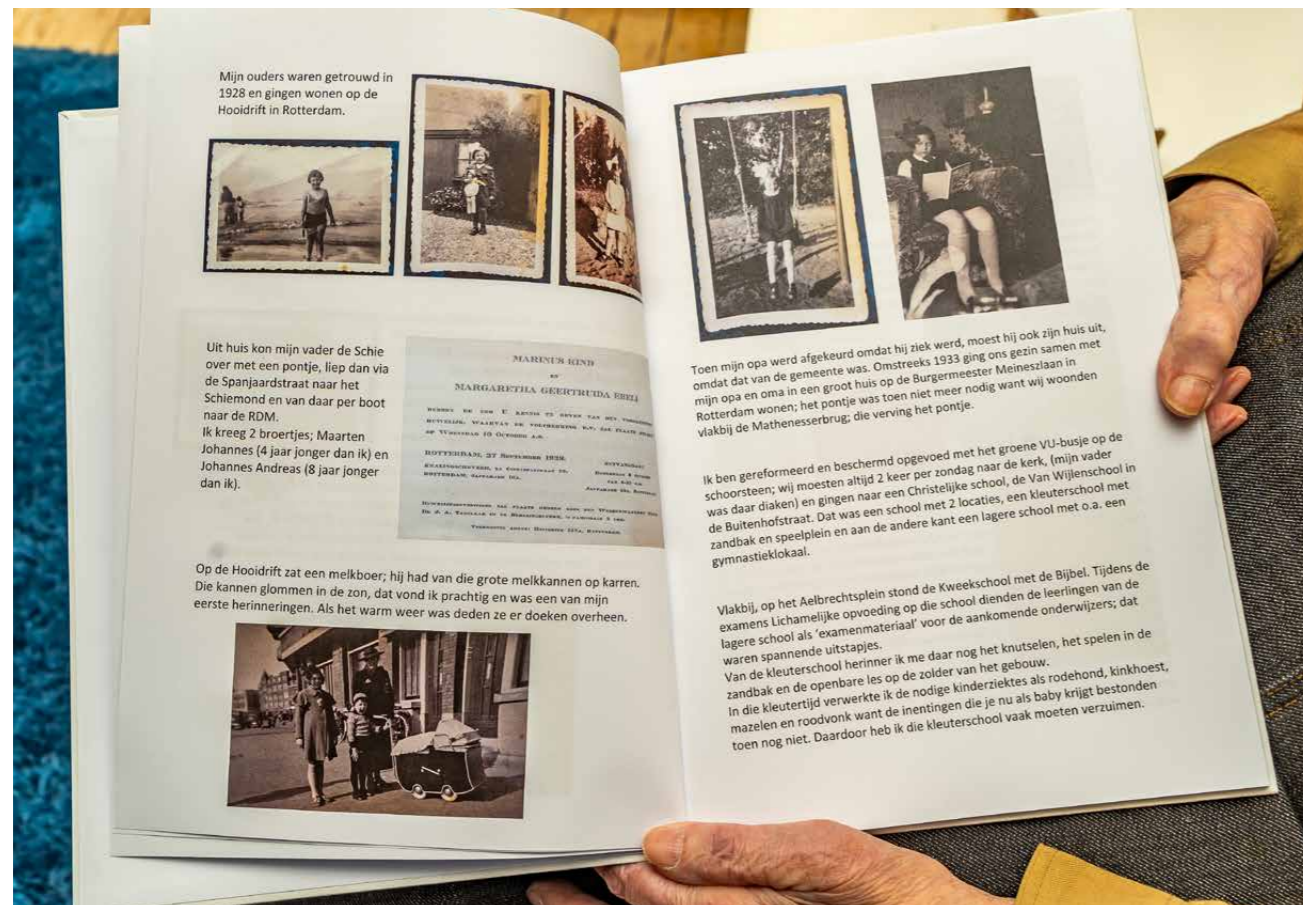
Ouderdom komt met gebreken

Ada heeft dan al lange tijd glaucoom en reuma. Operaties aan haar oog hebben niet het gewenste resultaat, eerder het tegenovergestelde en na klachten op de borst worden stents geplaatst in de kransslagader. Als Ada een nieuwe heup krijgt, revalideert ze vier weken in Frankeland. Sindsdien krijgt ze zeer frequent thuiszorg via Frankeland en is ze blij, dat ze nog steeds in haar eigen woning aan de Binnensingel woont, al 45 jaar!

Een open einde

Het moge duidelijk zijn, dat twee A4'tjes bij lange na niet de lading dekken van het drukke leven dat Ada geleid heeft en eigenlijk nog steeds leidt, vanuit haar comfortabele relaxfauteuil. Daarom heeft ze in eigen beheer een levensloop laten optekenen, wat een prachtig boek is geworden, met een aantal lege pagina's aan het eind. Deze zijn bedoeld voor 'de tijd die mij nog gegeven wordt'. Letterlijk een boek met een open einde. Ze heeft al tekst klaarliggen, die voornamelijk de coronaperiode beslaat.

Voorlopig heeft Ada nog genoeg ideeën om haar 'oude' dag mee te vullen. Energie heeft ze nog genoeg! Dit verhaal heeft dan ook een 'open einde'...!

Valentijnsdag in Harg-Spaland

Door Annelies van Breukelen, redacteur en Gino de Lange, coördinator welzijn
Foto's Coen Meeder, redactiefotograaf

Valentijnsdag: voor de één een commercieel, uit Amerika overgewaaid feest, voor de ander een mooi moment om aan je naasten te vertellen hoe blij je met hem of haar bent. Voor dat laatste, daar wilde de activiteitenbegeleiding van Harg-Spaland de bewoners de gelegenheid geven.

Op 14 februari werd de hal feestelijk versierd met mooie ballonnen in de vorm van een hart en kon eenieder die dat wilde op de foto met iemand waar ze blij van worden.

De gecreëerde 'photobooth' (fotohoek) al snel in een heuse fotoshoot voor bewoners, mantelzorgers en medewerkers. Terugkijkend heeft deze actie prachtige plaatjes opgeleverd en vooral gezorgd voor een mooi aandenken bij de deelnemers.

Zo staat mevrouw Bastelaar op de foto met haar goede vriendin op afdeling 2 mevrouw Dekkers (dit is de coverfoto van dit magazine geworden, red.) én heeft het echtpaar Treurniet meerdere romantische foto's aan de shoot overgehouden. En niet alleen bewoners zijn blij met hun families, maar ook collega's zijn blij met elkaar omdat ze met zoveel plezier met elkaar samenwerken. Dus de fotoshoot, die aanvankelijk bedacht was voor alleen bewoners en hun naasten, breidde uit naar bewoners met medewerkers en naar medewerkers onderling.

Coen Meeder, die we inmiddels wel onze huisfotograaf mogen noemen, heeft wel meer dan 100 foto's geschoten waar u hier een mooie compilatie van ziet. Jammer toch, dat het maar één keer per jaar Valentijnsdag is?

Valentijnsdag in Schiewaegh

Door Michael de Wijs, coördinator Welzijn
en Rob Besseling, redacteur

"In de ochtend van 14 februari gingen activiteitenbegeleider Faith en vrijwilliger Duska in Schiewaegh op pad," vertelde Michael de Wijs, coördinator van team Welzijn. "Met een kar vol cadeautjes vertrokken ze naar alle kamers, waar ze een marsepein hart met een mooi zakje er omheen bij de bewoners brachten.

Ook deelden ze in een aantal huiskamers Valentijnsurprises uit. De bezorgsters hadden zich speciaal voor de gelegenheid feestelijk aangekleed. De bewoners reageerden verheugd op dit bezoek."

s' Middags gingen twee groepen geïnteresseerde bewoners bloemschikken in de Serre. "Daarbij waren rozen, hoe kon het ook anders op deze dag, de basis. Zij maakten prachtige bloemstukjes op een klein rood potje. Voor hun familie of gewoon voor zichzelf," legde Michael uit. "Team Welzijn had, vooruitlopend op deze Valentijnsdag, een fotosessie georganiseerd, op 19 januari.

Toen was fotograaf Coen met een vriend aanwezig in de stilteruimte om van iedereen die dat wilde een mooie foto te maken. In die ruimte, ingericht als een professionele fotostudio met de juiste belichting, maakten zij foto's van en voor de mensen."

"Toen de grote dag aanbrak werden de foto's feestelijk ingepakt met een papieren Valentijnsgroet erbij, met daarop een papieren kus," zei Michael. "Mijn collega's van Welzijn zorgden voor het bijtijds versturen van de foto en de kus en wel zo, dat iedere ontvanger op Valentijnsdag het presentje kon openmaken. De families van de bewoners hebben heel enthousiast op deze verrassing gereageerd en dat was natuurlijk ook voor de activiteitenbegeleiders erg fijn. Het Valentijnsfeest werd een prachtige dag en de bewoners konden zelf bepalen aan welke onderdelen ze wilden deelnemen. Velen hadden er veel zin in!"

High tea met Valentijnsdag

Door Kristy de Gier, activiteitenbegeleider

Maar liefst 30 bewoners uit Jacobs Gasthuis en huurders uit de DrieLanen hadden zich opgegeven voor deze smakelijke verwen-activiteit. Dat werd volop genieten van al dat lekkers dat ook nog eens zo mooi werd gepresenteerd op de tafels.

En niet alleen onze smaakpapillen werden verwend... ook de vele gekleurde theepotjes en zeer goed gevulde etagères waren een lust voor het oog.

Als afsluiter chocolade, een lieve attentie en een prachtige roos. Daarmee kon de middag niet meer stuk. Op naar volgend jaar!

Aan de slag met bloem en blad

Door Astrid Boonstoppel, hoofdredacteur

Het bloemschikken is weer terug van weggeveest in Frankeland! Een flinke groep bloemliefhebbers ging onlangs onder begeleiding van activiteitenbegeleiders Mariëlle Nuis en Monique Meulstee aan de slag met bloemen, bladeren, takken en mos.

Ze keken er maar wát naar uit om zich te kunnen storten op hun bloemige kunstwerken, natuurlijk onder het genot van een kopje koffie of thee. Een enkeling bracht zelfs zijn eigen knipschaartje mee. "Volgende week weer?" was dan ook de vraag die direct na afloop van het bloemschikken gesteld werd. "Over twee weken weer," was daarop het antwoord. "Tot over twee weken dan," zei deze vrolijke bloemschikker, "ik verheug me erop!"

Nieuws van het Steunfonds Derde Wereld

Op zoek naar nieuwe bestuursleden

Door Mariëtte Brekelmans, pater Tonny Heeren en Jos Poell, bestuursleden Steunfonds Derde Wereld

Ruim 30 jaar geleden hebben enkele bewoners, medewerkers en vooral ook vrijwilligers in Frankeland het initiatief genomen om het Steunfonds Derde Wereld op te richten. Vanuit dit fonds wordt geld ingezameld om kleinschalige projecten van kansarme mensen in andere delen van de wereld met een financiële bijdrage te kunnen steunen, vanuit het idee dat wij het hier goed hebben en onze welvaart moeten delen met mensen elders in de wereld die het moeilijk hebben. Wij zijn een klein Steunfonds, daarom ook worden kleinschalige projecten gesteund. En wel zodanig dat onze bijdrage voor deze mensen verschil kan uitmaken.

Eerder hadden wij een bestuur van vijf leden. Na een pensionering en een afscheid telt het fonds op dit moment nog maar drie bestuursleden. Dat vinden wij echt te weinig 'gewicht in de schaal' en daarom zoeken wij versterking. Via verschillende kanalen proberen wij bestuursleden te werven. Zo ook via dit medium.

Een ontbijt in Kaapverdië, een van de projecten die Steunfonds Derde Wereld ondersteunt.

Wij stellen geen hoge eisen aan nieuwkomers. Onze administratie is in goede handen en is ondergebracht bij de Frankelandgroep. Het gaat ons vooral om mensen met het hart op de goede plaats die samen met de andere bestuursleden beslissen waar het geld van onze sponsors naar toe gaat. Het bestuur komt twee keer per jaar bijeen en het is puur vrijwilligerswerk. Er komen regelmatig nieuwe aanvragen binnen en daar moet dan een beslissing over genomen worden. Een leuke uitdaging dus!

Bent u geïnteresseerd in ons werk? Lijkt het u leuk om mede bestuurslid te worden? We hebben u hard nodig!

Medewerkers, bewoners, cliënten of mantelzorgers; iedereen is van harte welkom! Als u interesse hebt dan kunt u contact opnemen met een van de bestuursleden.

U kunt ook een e-mail sturen naar Mariëtte via m.brekelmans@frankelandgroep.nl.

Onlangs kwam er een aanvraag binnen van Stichting Mirembe uit Oeganda. Door de COVID-crisis zijn alle onderwijsvoorzieningen voor 22 maanden gesloten. Leraren gaan op de fiets de dorpen door om enig onderwijs en ondersteuning te bieden. In het laatste trimester, waarin de leerlingen voor de overgang moeten blokken, dreigt de honger alsnog een spaak in het wiel te steken. Daar heeft ons Steunfonds geld voor vrijgemaakt.

In een volgende editie komen wij bij u terug met nieuws over al onze andere projecten. Hopelijk kunnen we dan ook onze nieuwe bestuursleden aan u voorstellen.

Muzikale verrassing in Jacobs Gasthuis

Door Anne-Marie Rietveld-van Essen, receptioniste

Elke dag is er binnen de locaties van de Frankelandgroep wel een bewoner jarig. Maar niet elke dag ontvangt iemand zo'n leuke muzikale verjaardagsverrassing!

Mevrouw De Ronde werd 90 jaar en haar zoon Rens, sinds jaar en dag een vaste entertainer binnen de Frankelandgroep, speelde vrolijke noten op de piano in de brasserie en haar kleindochter zong en danste erbij.

Niet alleen de jarige mevrouw De Ronde maar ook de overige bewoners hebben genoten van deze muzikale verrassing. We hopen nog vaker van deze familie te kunnen genieten in de brasserie van Jacobs Gasthuis.

Het ritme van de drumbeat

Door Carien Kemink, redacteur en Elly Kramer, activiteitenbegeleider Foto's Coen Meeder

Een keer in de twee weken is er tijd en ruimte voor muziek, op wat voor manier dan ook. Op vrijdag 3 maart was het echter wel een heel bijzonder muziekgebeuren. Een en ander vond plaats in de Grote Vaart in Vaartland.

Onder begeleiding van activiteitenbegeleider Monique Smit zou er een 'drumbeat' gaan plaatsvinden. Omdat Elly Kramer geen idee had wat je je daar bij voor moet stellen, besloot ze zichzelf uit te nodigen, om op die manier zelf te ervaren wat drumbeat precies inhoudt. Ze heeft er geen spijt van.

De negen deelnemers zaten in een grote kring en kregen allemaal een grijze plastic wasteil voor zich op de grond. Op die wasteil rustte een grote plastic bal. Ook kreeg iedereen twee muziekstokken: die bestonden uit holle buizen in verschillende kleuren en lengtes. Zo stond rood voor de muziknoot 'do', oranje voor 're', en groen voor 'mi'.

De verschillen in lengtes bepalen de klankkleur en de toon van de muziekstok. Eigenlijk is het systeem van de holle pijpen een beetje te vergelijken met een kerkorgel, waar de pijpen door hun afmetingen allemaal hun eigen geluid voortbrengen. Drumbeat betekent letterlijk een ritmisch patroon, een herhaald ritme op wat voor voorwerp dan ook.

Er was nog een tiende 'reserve' bal en daar ontfermde Elly zich toen maar meteen over.

Je kunt je wel voorstellen dat het geheel een kleurrijke aanblik bood, en al was er nog geen noot muziek aan te pas gekomen, iedereen werd er vrolijk van en enthousiast.

Het eerste nummer waarop naar hartenlust meege-drumd kon worden, was 'Return to sender', van Elvis Presley. Monique voegde nog wat bewegingen met de benen toe, hak links- en hak rechtsom en dan een tik op de bal, links-rechts-links-rechts. Het resultaat was verbluffend goed en het smaakte naar meer.

Dus op naar het tweede nummer, 'The lion sleeps tonight' van The Tokens. Hier kwamen weer andere bewegingen bij kijken, links tik hoog en rechts tik hoog, daarna boven op de bal en onder op de bal.

Zo kreeg iedere spier actieve gymnastiek, polsen, onder- en bovenarm en benen. Trouwens ook de gezichtsspieren, want er was niemand die chagrijnig keek, iedereen had het naar zijn/haar zin. Het laatste nummer waarop gedrumd werd, was 'Stupid Cupid' van Connie Francis.

Wat een positieve manier van bewegen. Je moet er inderdaad bij geweest zijn om dat vrolijke gevoel te ervaren. Een originele manier om al je spieren aan het werk te zetten.

Je ziet het enthousiasme van de foto's afspatten. Dit spektakel gaat ongetwijfeld nog een aantal keren herhaald worden, en ik kan me zo voorstellen dat negen of tien ballen dan niet toereikend zijn. Maar dat probleem kan eenvoudig worden opgelost... toch?

Bryans mysterie

De directeur van de gemeentelijke gasfabriek die uit het raam klom en verdween

Door Esther Meerburg, beheerder e-depot gemeentearchief Schiedam

Negentiende-eeuws Schiedam

Vóór de introductie van gas en elektriciteit, zag Schiedam er heel anders uit. 's Avonds was het donker op straat, met slechts een paar armzalige olielampen als straatverlichting bij bruggen en op de hoeken van de straten. Als je op pad ging, moest je een olielampje meenemen en oppassen voor ongere lieden die rondslopen zónder olielamp. Het was de taak van de lantaarnopsteker om de olielampen op de hoeken van de straten elke avond aan te steken. Men was zuinig met de olie, met volle maan bleven de lantaarns uit. De huizen in Schiedam werden aan het begin van de negentiende eeuw nog verwarmd met hout, steenkool of turf en verlicht met kaarsen en olielampen zoals de tuitlamp, die men ook wel 'snotneus' noemde.

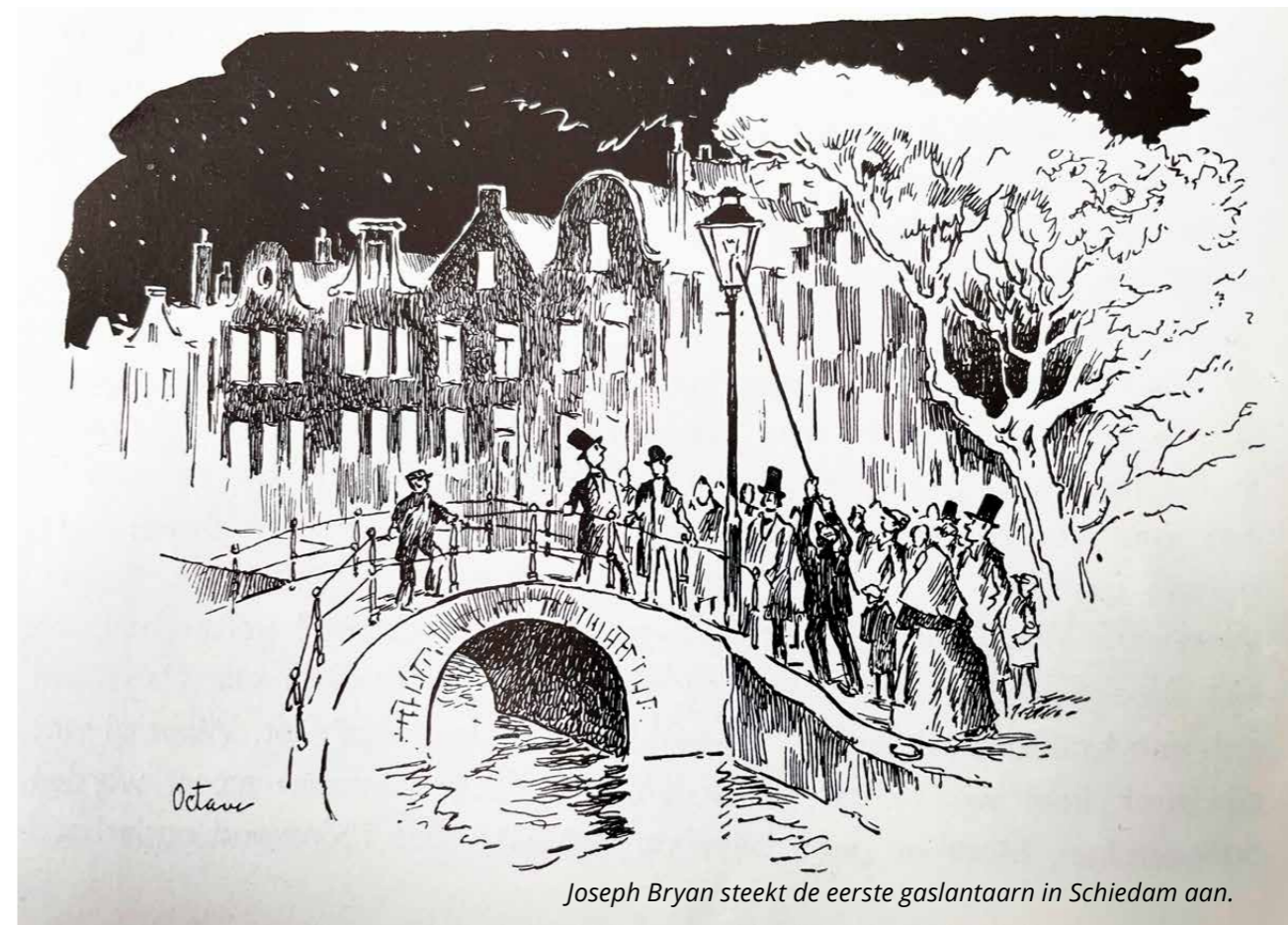
Gaz-fabriek in Schiedam

De uitvindingen van de industriële revolutie zouden in de loop van de negentiende eeuw het maatschappelijk en huiselijk leven drastisch veranderen. Vanuit Engeland kwamen ingenieurs die in Nederland de eerste gasfabrieken openden. De Britse Imperial Continental Gas Association bouwde fabrieken en had een monopoliepositie in Nederland, wat leidde tot enorme prijsstijgingen. Diverse gemeenten besloten het heft in eigen handen te nemen, waar-

onder Schiedam, dat in 1856 een gemeentelijke gasfabriek opende. De gemeente Schiedam liet de 'Gaz-fabriek' bouwen in een weiland tegenover het gebied Frankenland aan de Nieuwe Haven. Het gas werd opgeslagen in reusachtige gashouders aan de Hoofdstraat. De gasfabriek had een grote invloed op de ontwikkeling van de stad. Olielampen en kaarsen maakten langzaam plaats voor gas en elektriciteit, wat de levenskwaliteit van de Schiedammers aanzienlijk verbeterde.

Een lantaarnopsteker in 1899.

Joseph Bryan steekt de eerste gaslantaarn in Schiedam aan.

Directeur

In 1856 werd Joseph Bryan, geboren te Maidstone, Engeland in 1833, benoemd als eerste directeur van de gasfabriek. Zijn vader, John Bryan, was een Engelse ingenieur die naar Nederland was geëmigreerd en hier meerdere gasfabrieken had laten bouwen. Joseph ging wonen in de ambtswoning van de Gasfabriek samen met zijn Schiedamse vrouw Johanna Antonia Gips. Op 1 oktober was het zo ver, 350 straatlantaarns op gas werden ontstoken. Bryan kreeg de eer om persoonlijk de eerste 'vleermuisbrander' te ontsteken (een gasbrander die zijn naam dankte aan de waaiervormige vlam die men op een vleermuis vond lijken). De gaslantaarns moesten één voor één worden aangestoken, dus de lantaarnopsteker behield zijn baan. Zijn werk werd zelfs een stuk gemakkelijker door het snellere aansteekproces en minder onderhoud. Het gas was in de begindagen alleen voor de straatlantaarns, het treinstation, fabrieken en bij enkele welgestelde particulieren thuis. Want het gas was voor die tijd érg duur: f0,20 per kubieke meter. De straatlan-

taarn een uur branden kostte zo'n drie cent, daar kon je in die tijd wel twee eieren van kopen of één borrel.

The great escape

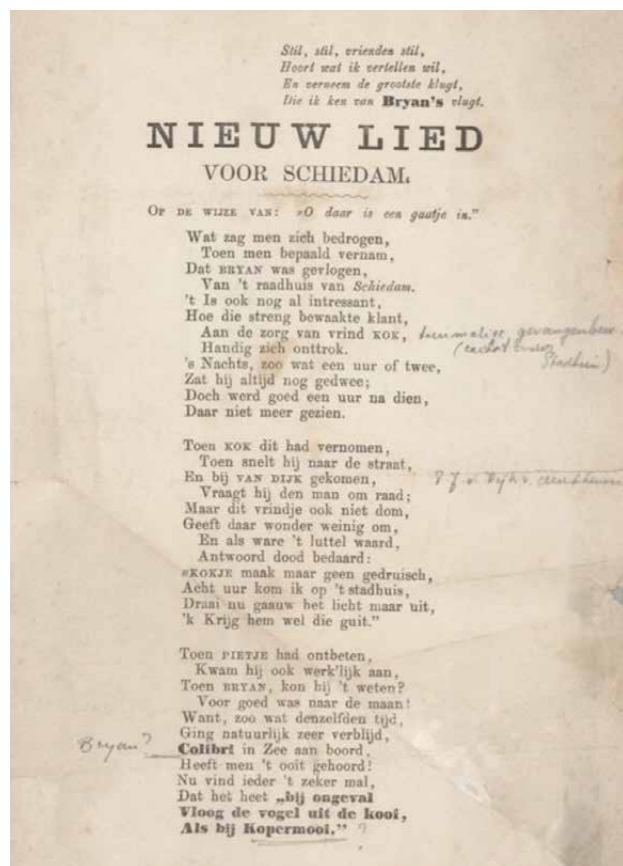
Maar er begon wat op te vallen aan de kersverse directeur. Toen Bryan in 1866 zijn administratie inleverde bij de gemeente, stonden er rare bedragen op. Er werd gevraagd om een lijst met debiteuren en een verklaring, maar de directeur hield vol dat de zaak volkomen in orde was.

De gemeenteraad besloot om de directeur in de gelegenheid te stellen zijn administratie en het kastekort toe te lichten. Hij zou hiervoor twee dagen in het gemeentehuis vastgezet worden. Maar in de nacht van 12 oktober, rond half 3 's nachts, klom Bryan uit het getraliede raam van een toilet op de bovenverdieping en liet zich met een touw naar beneden glijden. Volgens de geruchten vluchtte hij die nacht naar Engeland.

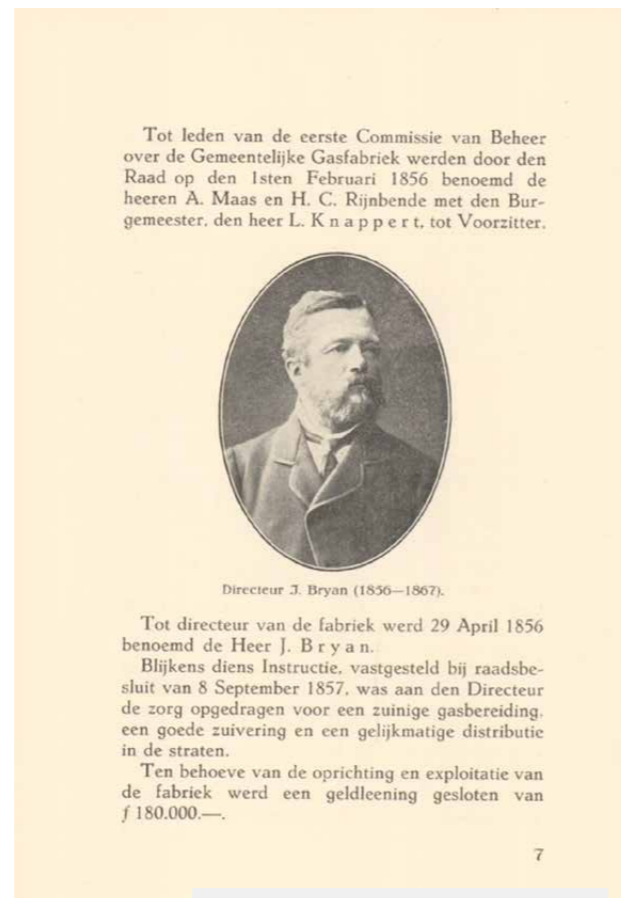
De verbijstering bij de eerstvolgende raadsvergadering was groot: Intusschen heeft Joseph Bryan in

den nacht van den 12 dezer, ten omstreeks half drie ure, het raadhuis verlaten, en zulks op eene wijze die geen twijfel overlaat omtrent de gesteldheid zijner zaak; blijkens ontvangen mededeeling, heeft hij zich namelijk door het getraliede venster van een privaat op de bovenverdieping, langs een touw laten afglijden en is, naar luid der geruchten, voortvlugtig naar Engeland.

De Financiële Commissie en de Commissie voor de Technische Bedrijven waren toezichthouder van de gasfabriek waar Bryan zich jaarlijks aan moest verantwoorden. Maar met behulp van een vals kasboek had hij de commissies weten te misleiden. Hij was de gemeente een bedrag van bijna 50.000 gulden verschuldigd, een enorm bedrag en zeker voor die tijd. In 1868 was de openbare rechtszitting.

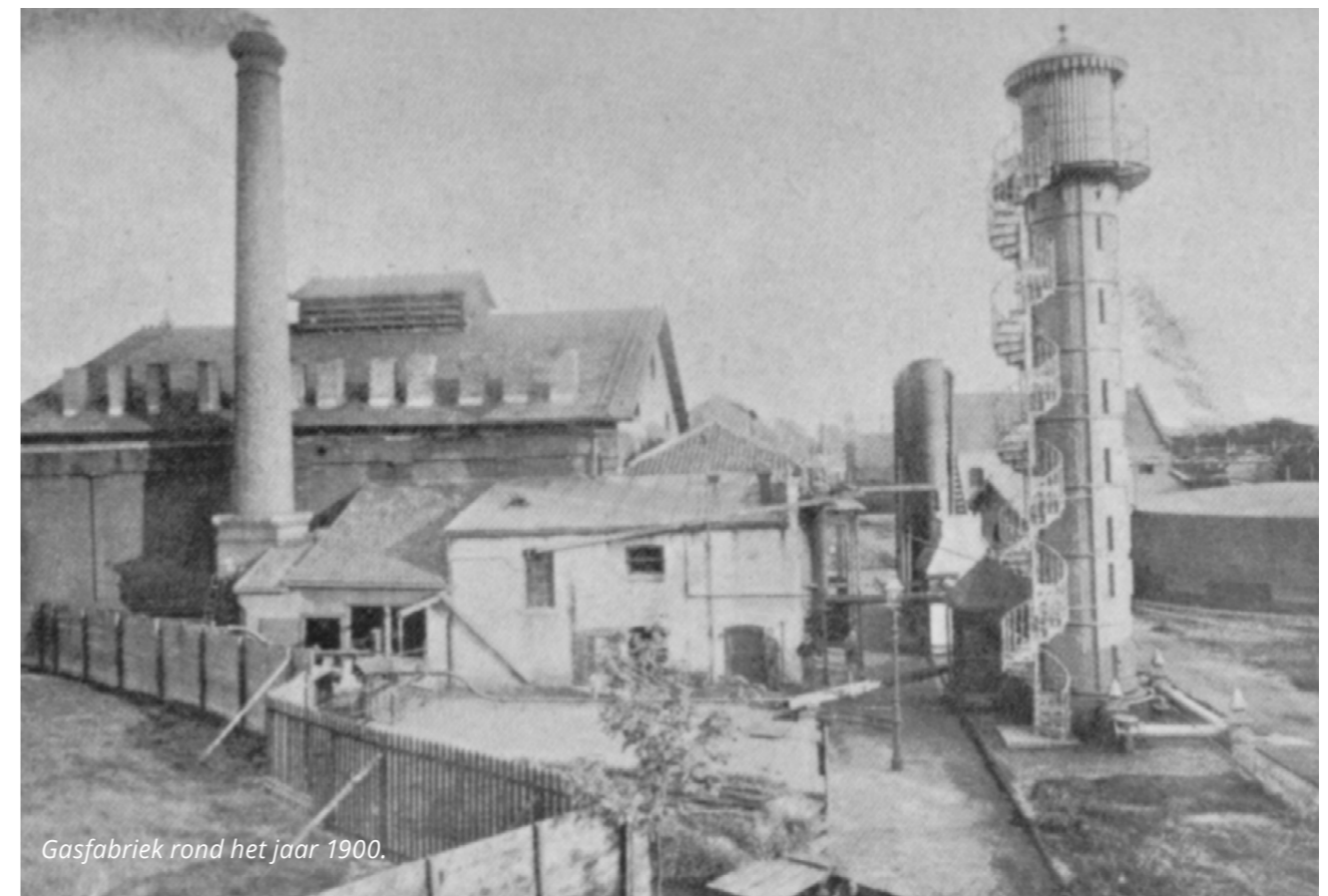
Schimpdicht, oftewel satire over Bryan uit 1866. Verwijzend naar zijn vlucht op zee, de toenmalige gevangenebewaarder de Kok en de burgemeester van destijds P.J. van Dijk van Mathenesse.

Portret van Joseph Bryan

Familieleden van Bryan moesten verklaringen afgeven, want Joseph was nog voortvlugtig. De rechter concludeerde aan de hand van Josephs handtekeningen en handschrift op het valse kasboek, dat Bryan schuldig was en hij f49548,11 en een halve cent terug moest betalen aan de gemeente Schiedam. De gemeente nam zijn bezittingen in beslag en veilde alles in een openbare veiling op 30 september 1868. Van mahoniehouten linnenkasten, tot een piano, schilderijen, jachtgeweren, schermgereedschap en landkaarten, alles werd verkocht aan de hoogste bieder.

Bryan had zijn sluwheid waarschijnlijk niet van een vreemde. In Leeuwarden had zijn vader John Bryan al een gasfabriek geopend in 1845, om hem een jaar daarna weer door te verkopen. Ook hij werd verdacht van fraude en het indienen van valse rekeningen. De Leeuwarder Courant noemde de gasfabrikanten 'gaswolven' die de prijzen hooghielden

Gasfabriek rond het jaar 1900.

en de gemeenten in de luren legden. Na deze fiasco's met de Engelse particuliere gaswolven durfden de gemeenten later wel hun eigen gemeentelijke fabrieken te exploiteren, maar ze moesten eerst flink op de blaren zitten.

Overlijden

Waar Bryan is gebleven? Is hij naar Engeland gevlucht en heeft hij zich de rest van zijn leven gedeisd gehouden? In de Schiedamsche Courant van 3 November 1910 verschijnt Josephs naam weer in de krant. Van Dolder, notaris aan de Nieuwstraat 30, plaatst een oproep voor nabestaanden. Bryans vrouw is namelijk overleden en er wordt een oproep gedaan naar schuldeisers voor de nalatenschappen.

Hierin wordt duidelijk dat Bryan is overleden op 5 maart 1893 te San Paolo. Heeft hij dan toch zijn dagen uitgezeten in het warme Brazilië terwijl hij zijn familie in Schiedam achterliet? Zijn leven na zijn vertrek uit Schiedam is helaas nog in mysterie gehuld.

Wilt u de vergaderingen over de ontsnapte Bryan van Schiedam teruglezen?

Dat kan op <https://schiedamarchief.notubiz.nl/>

De gedigitaliseerde kranten zijn te lezen op <https://archieff.schiedam.nl/krantenbank>

Foto's

- Lantaarnopsteker. Collectie Gemeentearchief Schiedam, beeldnummer 12145.
- Tekening: Octave de Coninck. Uit: 'vijf en zeventig-jarig bestaan der gemeente-gasfabriek te Schiedam 1857-1932'.
- Portret van Joseph Bryan, pagina uit 'vijf en zeventig-jarig bestaan der gemeente-gasfabriek te Schiedam 1857-1932'.
- Schimpdicht. Gemeentearchief Schiedam, verzameling documentatie.
- Gasfabriek. Collectie Gemeentearchief Schiedam, beeldnummer 03242.

Vaartlander op het doek

Door Carien Kemink, redacteur en Elly Kramer, activiteitenbegeleider
Foto's Coen Meeder

Volgens Van Dale is een receptioniste iemand, die de gasten ontvangt, bijvoorbeeld in een hotel. Of, zoals in dit geval, in een verzorgingshuis. De receptioniste van Vaartland is het visitekaartje, het eerste aanspreekpunt dat je tegenkomt wanneer je het gebouw binnenstapt.

Joke van der Hout werkt 36 uur in Vaartland en samen met de andere receptionistes Wendy, Suzanne, Marjan en Jeannette staat ze de hele dag klaar voor de bewoners, medewerkers en mensen van buitenaf. Joke is inmiddels alweer veertien jaar in dienst en heeft het nog altijd prima naar haar zin, vooral omdat het werk zo afwisselend is. Tot haar taken behoren het aannemen van de telefoon en de postbezorging, ze maakt de menukaarten van de brasserie, en dan vergeten we vast nog een aantal taken. Juist die diversiteit maakt het werk iedere dag weer uitdagend.

Het leek Vaartland een leuk idee om, in navolging van de populaire televisieserie 'Sterren op het doek'

iemand binnen Vaartland te vereeuwigen op het witte doek. Iedereen kent het programma wel, dat gepresenteerd wordt door Özcan Akyol. Bij het brainstormen over een geschikte kandidaat kwam

men op Joke van de receptie. Het leek hen leuk om haar eens op een speciale manier 'in de schijnwerpers' te zetten. De activiteit werd aangekondigd met een mooie affiche, die de bewoners nieuwsgierig maakte.

De drie schilders Hanneke, Marijke en Huibert Jan kwamen op vrijdag 3 maart naar de Grote Vaart van Vaartland om aan dit project mee te werken. Alledrie stelden ze hun ezels op, kozen een positie en gingen enthousiast aan de slag. Terwijl de drie 'kandidaten' hun eerste lijnen aanbrachten, werd Joke door activiteitenbegeleider Monique Smit geïnterviewd, net zoals 'Eus' dat doet op televisie. Zo leerden de belangstellenden Joke nóg wat beter kennen. Bijvoorbeeld dat blauwe hortensia's en rozen haar lievelingsbloemen zijn, dat ze in haar vrije tijd graag wandelt, vis haar voorkeur heeft in een restaurant en dat ze graag roze en rood draagt.

Joke kreeg het langzaam wel een beetje warm, niet gewend aan al die ogen die op haar gericht waren en aan zo lang stilzitten. De drie schilders lieten zich niet afleiden, observeerden uitvoerig, want met deze eerste opzet gaan de schilderijen thuis voltooid worden. Met voornamelijk zwarte houtskool en potlood (en hier en daar een kleurtje rood) werd een beginnetje gemaakt.

De schilders stelden zelf ook de nodige vragen aan Joke om haar nóg persoonlijker te kunnen portretteren. Over ongeveer drie maanden zijn de doeken klaar en zullen ze aan Joke en bewoners gepresenteerd worden. Aan Joke dan de ongetwijfeld moeilijke taak om het mooiste werk aan te wijzen en mee naar huis te nemen. Of de andere twee dan, net als op de televisie, geveild gaan worden, is niet bekend. Uiteraard leest u hier alles over in een volgend magazine.

Al met al is het voor de drie schilders best een intensief avontuur, en dit is pas het begin. Thuis zullen er nog best wat uurtjes tijd in gaan zitten, want alledrie gaan ze voor de overwinning. We wachten met spanning op de resultaten!

Ulevellen

Door Everien Noordam, activiteitenbegeleider en Rob Besseling, redacteur

Een ulevel? Wat is dat?

Het is een snoepje dat alleen met de hand wordt gemaakt: een vierkant stukje gestolde suiker. Vroeger was het heel populair maar tegenwoordig weet bijna niemand meer wat het is, laat staan hoe het smaakt, aldus het Internet. Er was vroeger een liedje waarin de ulevellen werden bezongen: Jarig Jetje, die de meisjes in de klas zou trakteren. Voor ze de klas had bereikt bedelden haar klasgenootjes op weg naar school bij Jet steeds om een snoepje en toen was haar snoepzakje bij aankomst al helemaal leeg...

Presentatie

Activiteitenbegeleider Everien vertelt: "Ondernemers Martin en Emmy die zich Koek en Snoepie noemen waren op 9 februari uitgenodigd om de bewoners van Schiewaegh een gezellige en nostalgische middag te bezorgen. Om hun naam eer aan te doen hadden ze een heleboel snoep bij zich dat de bewoners graag allemaal wilden proeven.

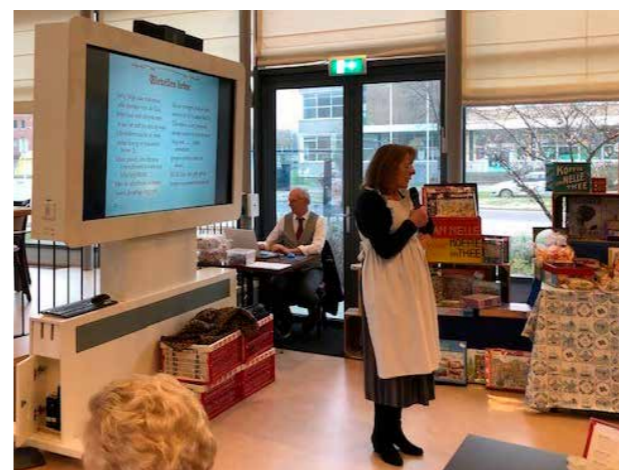
Velen herkenden producten die ze in hun jeugd zelf hadden gekocht of gegeten zoals de Zeeuwse babbelaars. Het werd een feestje van nostalgie en smullen!"

Nostalgie

Maar nostalgie houdt meer in dan het snoepen van ouderwetse, zoete snoepjes. "We zongen liedjes uit die tijd, zoals Jarig Jetje en andere, toen bekende muziek en liedjes van het Songfestival uit die tijd. En de schetsjes van Snip en Snap werden vertoond op het scherm," zegt Everien. "We gingen ver terug in de tijd en velen herkenden wat ze zagen over 'toen'. Snoepie had tijdens de hele middag een microfoon in haar hand waarmee ze de zaal in ging om de bewoners allerlei vragen te stellen en te laten vertellen over 'die goeie, ouwe tijd'. En haar partner Koek gebruikte een laptop om op het scherm allerlei relevante informatie te projecteren zodat de deelnemers in de zaal konden lezen wat er was gezegd."

Winkel

Snoepie droeg traditionele kleren, zoals die vele jaren geleden gewoon waren. "En ze vertelde hoe men daarmee in de winkel stond," vertelt Everien. "Ook de 'de Gruyter blikjes' kwamen voorbij, de zegeltjes om te sparen, en sleutelhangers die zorgden voor een heuse verzamelgekte. Iedereen deed daaraan mee. Bewoners reageerden daar op en konden vertellen waarbij de sleutelhangers cadeau werden gedaan aan de klant."

Schoonmaak

Het kon natuurlijk niet missen: "Ook het wassen - op de hand of met een primitieve machine - en de jaarlijkse grote schoonmaak werden besproken," zegt Everien. "En het matten kloppen en straatje boenen, de schillenboer en de melkboer. Het waren tenslotte allemaal activiteiten die voor die tijd zo kenmerkend waren. Velen vonden het teruggaan in de tijd een leuke bezigheid."

Zakje snoep

"Dan was er de quiz met vragen over bijvoorbeeld de kermis, over wat er gebeurde als de kap van de rups over de mensen in de rups schoof. Dit leverde veel gelach en gegiechel op en dat is altijd, als je begint te praten over de eerste stappen op het amoureuze pad. Toch...?"

Alle gasten van Koek en Snoepie kregen aan het einde van de presentatie een zakje met Oudhollands snoep mee om daarvan op een ander moment en in een andere ruimte nog even stilletjes na te genieten.

Vaartland klaar... bakken maar!

Door Carien Kemink, redacteur en Elly Kramer, activiteitenbegeleider Foto's Coen Meeder, redactiefotograaf

In november afgelopen jaar kondigden we met veel plezier een grote bakwedstrijd aan in Vaartland, afgekeken van 'Heel Holland bakt', en gepland voor midden december. Voorpret genoeg, ideeën te over, maar door decemberdrukte in de koelkast terechtgekomen.

Gelukkig blijven ideeën die in de koelkast terechtkomen, doorgaans heel lang goed, en werd dit evenement alsnog georganiseerd, maar alleen een maandje later dan gepland.

De animo was niet minder geworden, en de zondag vóór de grote bakdag op maandag 16 januari, rook men overal in de buurt van de keuken al de heerlijkste geuren van versgebakken potentiële winnaars.

Om het allemaal zo eerlijk mogelijk te laten verlopen, was er een officiële jury in het leven geroepen, bestaande uit:

- Voorzitter Jos (locatiemanager Vaartland)
- Kok Marco, die de rol van Robèrt van Beckhoven op zich nam
- Horecamedewerkster Anita (alias Janny van der Heijden) met haar hondje
- Namens de bewoners: mevrouw Weststraten

Zoals op de foto's duidelijk te zien is, waren de resultaten meer dan geslaagd. Op uiterlijk had ieder bakwerk een dikke tien verdiend.

Maar er werd uiteraard zeer vakkundig gejureerd, dus niet alleen op uiterlijk, al speelde dit wel gedeeltelijk mee. De kleur en de versiering deden toch wel een hoop aan de smaakpillen van de vakjury.

Maar verder werd ook gekeken naar de structuur; was de taart niet te droog, of juist te klef. Iedere kandidaat had opgeschreven welke ingrediënten er gebruikt waren, het aantal mensen dat eraan had gewerkt en hoeveel tijd het in beslag (leuke woordspeling) had genomen.

Zoals ook altijd bij 'Heel Holland bakt' gebeurt, werden uit de taarten kleine hapjes gesneden. Behalve de vakjury mochten ook bewoners uiteraard proeven, eigenlijk allemaal potentiële juryleden: met recht 'proefpersonen'. Sommige baksels waren zo lekker, dat mensen graag nóg eens in de rij stonden voor een hapje, zogenaamd omdat ze nog niets hadden geproefd. Vaak werden ze verraden door de kruimels op hun gezicht. Iedereen vond de zoetige taarten lekker, maar ook de hartige taart vond gretig aftrek.

Na anderhalf uur 'proeven en vergaderen' werden in de diverse categorieën winnaars aangewezen. Zo ging de tweede prijs, een set pannenlappen en een doos bonbons, naar een van de bewoners, mevrouw Visser. De eerste prijs was voor afdeling 1. Deze prijs bestond uit een schort, voorzien van de tekst 'Heel Vaartland bakt' en een doos bonbons. Bovendien pakte de afdeling de gouden 'wissel-pollepel', die bij een volgende bakwedstrijd weer wordt ingezet.

Dit is ongetwijfeld niet de laatste keer dat in Vaartland een bakwedstrijd georganiseerd is. Alle bakers waren het er unaniem over eens: dit verdient een vervolg. En er zijn genoeg mensen, die dit jaar de kat uit de boom gekeken hebben maar die ongetwijfeld gedacht hebben: "Dit kan ik beter!"

Dat wordt bijtijds opgeven voor de volgende bakwedstrijd. Al was het maar voor de geuren die nog dagen erna overal terug deden denken aan een geslaagde bakdag.

Afscheid en rouw: de palliatieve unit in Schiewaegh

Door Annelies van Breukelen, redacteur

De meeste mensen antwoorden, als je het hun vraagt, het liefst hun laatste adem uit te willen blazen op het bed en in het huis waar zij lief en leed hebben gedeeld. Helaas kan dat niet altijd.

Wanneer een arts merkt dat de cliënt niet langer kwaliteit van leven ervaart, zal hij of zij bespreken hoe de kwaliteit van het stervensproces het beste bewaakt kan worden. Deze kwaliteit kan soms gaan om pijn- en/of rustgevende medicatie en altijd om zoveel mogelijk comfort. Dit is thuis niet altijd te bieden. Op zo'n moment schakelt de arts het 'Netwerk Palliatieve Zorg' in met een verzoek om een palliatief bed te regelen.

Het 'Netwerk Palliatieve Zorg WSD' (Westland, Schieland, Delfland) is een organisatie die niet alleen zorgdraagt voor de samenwerking tussen de verschillende palliatieve netwerken in de regio, maar ook scholing en ondersteuning biedt aan de palliatieve units en hospices in de regio en meedenkt over wat de beste plek voor de betreffende persoon zou kunnen zijn. Locatie Schiewaegh maakt onderdeel uit van dit netwerk.

Ik spreek met Natasja Heij, locatiemanager in Schiewaegh, over de palliatieve unit in Schiewaegh. Mijn eerste vraag aan haar is: "Welke mensen komen op een kamer van de palliatieve unit in Schiewaegh terecht?" Natasja legt mij uit dat deze unit kamers heeft voor mensen die stervende zijn, maar die dit om welke reden dan ook niet thuis kunnen volbrengen. Het gaat hier overigens altijd om cliënten van buitenaf, dus niet om bewoners.

"Is het ook mogelijk dat er cliënten zouden kunnen komen die bijvoorbeeld een jaar of 30 zijn en door een ernstige ziekte zullen gaan overlijden?" vraag ik. Natasja zegt heel beslist dat dat niet snel zal gebeuren in Schiewaegh. "Deze persoon zal zich minder op zijn of haar plek voelen tussen de oudere bewoners. Ook vraagt het van de zorg weer andere expertise om zo'n jonge cliënt, eventueel met een jong gezin, te ondersteunen in deze laatste fase." Het gaat in Schiewaegh dus vrijwel altijd om wat oudere mensen, die tot die tijd nog zelfstandig thuis woonden.

De palliatieve unit grenst aan afdeling Robijn waar bewoners wonen met een somatische, dus fysieke, zorgvraag. "Is er een groot verschil tussen het zorgen voor de cliënten op Robijn en de cliënten op de palliatieve unit?" vraag ik. "Er zijn verschillen en overeenkomsten," geeft Natasja aan. "Een groot verschil is dat voor de bewoners op afdeling Robijn de aandacht gericht is op kwaliteit van wonen en leven. En op de palliatieve unit is de aandacht gericht op de kwaliteit van het sterven. De overeenkomst is dat voor iedereen persoonsgerichte zorg centraal staat."

Om daar een beter beeld van te krijgen laat Natasja mij een van de kamers zien van de palliatieve unit. Het is echt een heel mooie en ruime kamer, zoals

u op de foto's kunt zien. Er is zelfs ruimte om eventueel een bed bij te plaatsen als een kind of partner wil blijven slapen. Cliënten kunnen ook spullen van thuis meebrengen om de kamer persoonlijk in te richten. Ik kan mij voorstellen dat als je heel erg ziek bent deze comfortabele ruimte al veel ontspanning biedt. De cliënt hoeft niet heel de dag op bed te liggen, maar kan ook lekker in een luxe fauteuil zitten, naar het restaurant gaan, of lekker naar buiten.

Ik zou het zelf bijna een wenskamer willen noemen, bedenk ik me. De cliënt kan hier zijn of haar laatste wensen kenbaar maken, de zorgverlening gaat samen met de familie kijken hoe ze deze wensen kunnen vervullen. "Deze wensen kunnen van alles zijn," zegt Natasja. "Wensen op het gebied van eten, wensen om nog een laatste bezoek te brengen aan iemand, bijvoorbeeld met de Wensambulance, wensen om iemands lievelingsmuziek te horen, wensen om te zingen, eventueel samen met de muziektherapeut, wensen om te praten over de dood, eventueel met de geestelijk verzorger, wensen om even lekker de handen te laten masseren door de zorgverlening of juist de wens om alleen gelaten te worden."

"Voor familieleden, maar soms ook voor de cliënt zelf, is het vaak moeilijk om te praten over

de dood," vertelt Natasja. Ze zou op de kamer dan ook graag wat meer tools, of hulpmiddelen, willen aanbieden die daarbij kunnen helpen. "Bijvoorbeeld in de vorm van een gedichtenbundel over de dood of juist schilderijen met verschillende afbeeldingen. Als het maar zaken zijn die helpen om er met elkaar over te praten en de mensen uiteindelijk het gevoel te geven dat alles is gezegd wat gezegd moest worden. Humor is daarbij overigens ook vaak een belangrijke tool."

Daarnaast is Natasja bezig zich nog verder te verdiepen in de verschillende rituelen rondom afscheid en sterven die belangrijk zijn voor de verschillende culturen die Schiedam herbergt. Ook geeft zij nog aan dat ze nog beter wil kijken of de zorg en behandeling die nu wordt aangeboden uitgebreid zou kunnen worden naar meer complementaire zorg; zorg die aanvullend is op wat de arts heeft voorgeschreven.

U leest het, ook voor de palliatieve unit geldt: van goede zorg naar betere zorg, naar de beste zorg.

"En natuurlijk niet alleen voor de cliënten van de palliatieve unit," benadrukt Natasja. "Want op iedere afdeling komt ooit een bewoner te overlijden. En dan wordt ook daar de beste palliatieve zorg geleverd."

Om even bij stil te staan...

Door Jacolien Immerzeel, geestelijk verzorger

Wees bevriend met kleine dingen,
Met een kleine bloem die bloeit,
Met de vogeltjes die zingen,
En een vlindertje dat stoeit.
Met de held're regendruppels,
Met de blijde zonnenschijn,
Wees bevriend met kleine dingen,
Dan zul je gelukkig zijn.

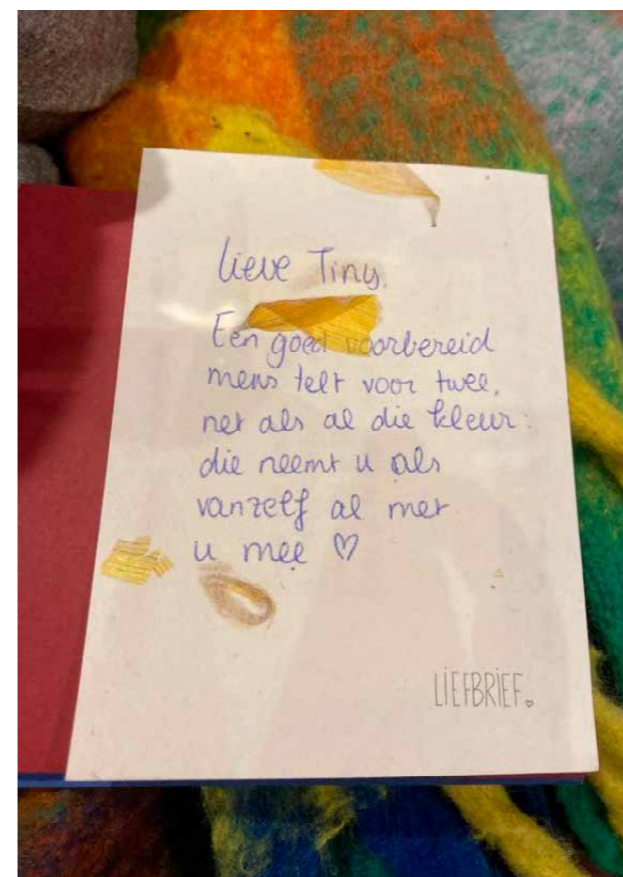
Een versje uit mijn poëziealbum van 54 jaar geleden, een versje dat mij altijd is bijgebleven omdat ik het zo mooi vond en... het was geschreven door mijn lievelingsjuf van klas 3. Heeft u nog zo'n poëziealbum in bezit? En kijkt u er nog wel eens naar? Bij zo'n versje is vaak een mooi plaatje

geplakt. Was het vroeger vooral iets waar meisjes zich mee bezighielden, tegenwoordig hebben jongens en meisjes een 'vriendenboekje'. Mijn poëziealbum kwam na vele jaren opgeborgen te zijn geweest weer tevoorschijn eind januari dit jaar. En dat naar aanleiding van de Week van de Poëzie van 26 januari tot en met 2 februari. In Schiewaegh stonden we daar op een ludieke manier bij stil en was er een bescheiden verzameling van oude poëziealbums van bewoners waaruit werd voorgelezen. Daarbij een versje dat in 1935 werd geschreven. Tijdens deze middag was er ook een sneldichter die voor veel bewoners een prachtig en persoonlijk klein gedicht schreef en er werden kaarten gemaakt met gedichten, om te versturen.

Thema van het jaar 2023 is vriendschap: vrienden steunen, lachen, luisteren, beleven, inspireren. Vrienden zijn een essentieel deel van wie we zijn en worden. Ik hoor nog regelmatig verhalen van u over vriendschappen die al een leven lang voortduren. Men heeft elkaar als buurmeisje of buurjongen op jonge leeftijd leren kennen en het contact is altijd gebleven. Heerlijk als je zo'n vriend(in) hebt leren kennen in je leven. Het mooie aan zo'n vriendschap is dat je weet dat het van twee kanten moet komen, vriendschap vraagt om wederzijds vertrouwen, wederkerigheid en trouw! Vriendschap is overal mogelijk, je kunt er zomaar mee beginnen, ook in het verpleeghuis ontstaan zomaar weer nieuwe vriendschappen, die geven kleur en klank op onverwachte momenten.

Ook in de Bijbel, bronboek van het christelijk geloof zijn mooie uitspraken over vriendschap te vinden, vriendschap is van alle tijden en alle eeuwen. En niet alleen uitspraken, maar ook een opdracht, een heilige opdracht die Jezus aan zijn vrienden, zijn

leerlingen meegeeft als zijn afscheid nabij is: "Mijn gebod is dat jullie elkaar liefhebben zoals ik jullie heb liefgehad. Er is geen grotere liefde dan je leven te geven voor je vrienden" (Johannes 15 : 12). Hij ging ons daar in voor, deelde brood en wijn en gaf die liefde handen en voeten in de mensen om Hem heen!

Ik vind daar iets van terug in dat prachtige en bekende gedicht van Toon Hermans, de man van de humor en de ernst.

Je hebt iemand nodig stil en oprecht
die als het erop aankomt
voor je bidt of voor je vecht
pas als je iemand hebt
die met je lacht en met je grient
dan pas kun je zeggen:
Ik heb een VRIEND!

Een hartelijke groet voor u allemaal, koester de vrienden die er zijn en probeer er een te zijn voor de mensen om u heen!

Agenda Roze Salon

Vindt u het soms lastig om openlijk over uw seksuele geaardheid of gender-identiteit te praten? Of komt u graag op een ontspannen manier in contact met bijvoorbeeld lesbische, homoseksuele, biseksuele, transgender en/of interseksuele ouderen (LHBTI-ouderen)? Dan bent u van harte welkom bij de Roze Salon!

De Roze Salon vindt plaats op iedere laatste dinsdag van de maand van 14.30 tot 16.30 uur in de Wintertuin van Frankeland. De eerstvolgende bijeenkomsten zijn op 25 april (thema: Koninklijke high tea) en 30 mei (thema: Songfestivalmiddag). Bij binnenkomst kunt u zich melden bij de receptie en wordt u opgevangen door een van onze medewerkers.

De toegang tot de Roze Salon is vrij en vooraf aanmelden is niet nodig. Bezoekers ontvangen gratis koffie, thee en een versnapering. Eventuele extra consumpties zijn voor eigen rekening.

Nachtwacht in Schiewaegh

Door Rob Besseling, redacteur

Foto's van de opening door Coen Meeder, redactiefotograaf

Levensecht

Het was donderdagmiddag 2 februari, toen een groepje bewoners in de Serre zat te genieten van een drankje en de gesprekken die ze samen hadden. In de hoek stond inmiddels het enorme 'schilderij' opgesteld, levensecht en op ware grootte. Daar omheen goudkleurige afzetpaaltjes waartussen wijnrode touwen waren gespannen om kijkers nog even op afstand te houden. Net als dat in een museum wordt gedaan. Ook stond er een kleine vierkante tafel waarop een enorme zilverkleurige schaar lag.

Rode touwen

Rond twee uur stapte de heer Van Rijn (Rembrandt voor zijn vrienden) vaardig over de rode touwen en begon hij zijn publiek te vertellen dat hij uit de Gouden Eeuw, de zeventiende eeuw, kwam en dat de tentoonstelling van de Nachtwacht officieel zou worden geopend.

Opening

Daarvoor kwam Natasja Heij, locatiemanager van Schiewaegh, naar voren. In haar openingswoord vertelde ze dat het er aanvankelijk naar uitzag dat het nog heel lang zou duren voordat Schiewaegh het kunstwerk tentoon zou kunnen stellen. Toen was er plotseling een onverwacht telefoontje binnengekomen waarin iemand haar vroeg of ze de Nachtwacht al op 1 februari zou kunnen neerzetten. Was dat mogelijk...?

Lint

Nadat Natasja de tentoonstelling officieel had geopend door het lint door te knippen kwamen de bewoners naar voren. Zij konden van heel dichtbij het grote werk bekijken en vragen stellen aan de aanwezige en beschikbare Rembrandt. De eerste twee weken was het werk alleen te zien voor bewoners en collega's van (alle locaties van) de Frankelandgroep, daarna waren ook alle andere mensen uit Schiedam en Vlaardingingen welkom. En tenslotte was Schie TV ook aanwezig om Natasja te interviewen voor hun uitzending.

Spannend

Rembrandt was zijn tijd ver vooruit. Terwijl het in die tijd, 1642, gebruikelijk was om mensen statisch af te beelden op een schilderij, maakte hij van het werk een spannend schouwspel, van schutters in actie. Dat was een nieuwe manier van schilderen waar de opdrachtgevers wel even aan moesten wennen. Het is een levendige en gedurfd compositie geworden en Rembrandt heeft in beeld gebracht hoe de schutters zich aan het opstellen waren alvorens de stad in te trekken.

Restauratie

Rond 1715 werd het doek aan alle zijden ingekort om het passend te maken voor een andere ruimte. Inmiddels is het Rijksmuseum bezig met een restauratieproject om alle verwijderde delen weer aan het meesterwerk te bevestigen. En dan zal het beroemdste schilderij ter wereld weer te zien zijn zoals Rembrandt het ooit voor de Schutterij maakte!

Marcheren

'De compagnie van kapitein Frans Banninck Cocq en luitenant Willem van Ruytenburgh maakt zich gereed om uit te marcheren'. Zo heet het schilderij officieel. Het is een schuttersstuk dat het Amsterdamse Schuttersgilde voor de grote feestzaal van de Kloveniersdoelen had besteld. Op de voorgrond, centraal in het midden, staan twee heren. Links staat kapitein Frans Banninck, rechts in het wit luitenant Willem van Ruytenburgh, Heer van Vlaerdingen. Het doek toont de schutterscompagnie van de Amsterdamse Wijk II, tussen Damrak en Singel. Het doek is in 1939 ondergedoken geweest in een grot in de Sint Pietersberg in Limburg, waar het tot het einde van de oorlog heeft gelegen. Het doek is eigendom van de gemeente Amsterdam.

Gebak

Voor iedere bezoeker stond een heerlijk stukje gebak klaar, uit een taart gemaakt met de afbeelding van het grote, wereldberoemde schilderij. Overigens was de corona-epidemie aanleiding om met de reproductie van de Nachtwacht op tournee te gaan, omdat het Rijksmuseum niet in staat was om bezoekers toe te laten om het origineel te bekijken.

Selfies

Ook bewoners uit Frankeland kwamen als wandelgroep naar Schiewaegh om het beroemde kunstwerk te bekijken. En zij waren zeker niet de enigen. Verschillende bezoekers uit Jacobs Gasthuis, Harg-Spaland en Vaartland kwamen in Schiewaegh langs om het werk te zien en een lekker gebakje te eten.

In de laatste week kwamen kleine groepen van geïnteresseerden uit Schiedam langs en vrijwel iedereen maakte natuurlijk een selfie van zichzelf voor het schilderij!

Bewoonster mevrouw Levering bleek de Nachtwacht al eens als onderwerp te hebben gekozen voor haar borduurproject en zij greep haar kans om het resultaat aan de wereld te laten zien!

Carnavalsbingo

Door Annelies van Breukelen, redacteur en Gino de Lange, coördinator welzijn

Heeft u wel eens van muziekbingo gehoord? In Harg-Spaland is het een echte hit!

Eens per maand komen zo'n 35 bewoners en cliënten naar de muziekbingo in de vaste activiteitenruimte van Harg-Spaland. Deze bingo wordt verzorgd door Sjaak Pappers en Yvonne Wiekeraad, gesterkt door een enthousiaste groep vrijwilligers.

De entree is gratis, net als de koffie, thee en de variërende versnapering in de pauze. Alleen voor de aansluitende loterij betalen de deelnemers een kleine bijdrage.

In februari werd er met de herintrede van de muziekbingo groots ingespeeld op het thema carnaval. Alle vrijwilligers waren dit keer gekleed in carnavalskostuum, de zaal werd feestelijk aangekleed en uit de speakers klonken bekende nummers als 'Daar in dat kleine café' en 'De klok van Arnhemuiden'. Voldoende gelegenheid dus om lekker mee te zingen en mee te deinen op de muziek. Daar werd iedereen vrolijk van.

In april wordt de muziekbingo een keer overgeslagen, daarvoor in de plaats wordt een zangmiddag georganiseerd. Dus kom gerust langs als u vrolijk wilt worden. In mei is de eerstvolgende muziekbingo in Harg-Spaland!

Scholing L&O

De starters in de zorg zijn bij de finish - en hollen weer door!

Door Annelies van Breukelen, redacteur

In de vierde editie van dit magazine van vorig jaar kon u lezen dat het Leer & Ontwikkelcentrum van de Frankelandgroep een project was gestart om mensen meer kansen te geven om te komen werken in de zorg bij de Frankelandgroep.

En nu is de eerste groep van achttien starters bij de finish aangekomen. Dat wil zeggen, op 23 februari hebben zij allemaal hun diploma Helpende Zorg en Welzijn behaald. Dus tijd voor een feestje met een heerlijke taart!

Voor zeven starters is dit echt de finish. Ze hebben een leerzaam project achter de rug, zijn blij met hun diploma maar hebben nu andere prioriteiten en stoppen daarom bij de Frankelandgroep.

Maar de andere elf gediplomeerden zijn direct doorgegaan met de opleiding tot verzorgende IG.

Om eens wat meer te weten te komen over hoe het project is ervaren ga ik met Nina van der Zwan in gesprek, een van de starters in de zorg.

Als eerste ben ik natuurlijk benieuwd hoe ze hierin is gerold. Nina vertelt dat ze eigenlijk kapster was. Maar ja, toen kwam corona en mochten er geen haren meer geknipt worden. Uit nood geboren

is Nina naar iets anders op zoek gegaan en zo belandde ze in de thuiszorg van Aafje, in de huishouding. Dat vond ze eigenlijk hartstikke leuk. Niet zozeer het stoffen en het stofzuigen maar vooral het contact met de mensen.

Opeens mochten de kapperszaken weer open en Nina wist even niet zo goed waartussen ze moest kiezen. Daarom bleef ze met één been in het kappersvak en met het andere been in de thuiszorg. Nina kwam er al snel achter dat dit niet werkte en zo ging ze op zoek naar kansen in de zorg die eventueel voor haar open lagen. En zo belandde ze bij de Frankelandgroep. Ze was de perfecte kandidaat om mee te doen met het project 'Starters in de zorg'.

Nina leerde heel veel nieuwe dingen, zoals hoe je steunkousen aan moet doen bij een bewoner en natuurlijk hoe je zo goed mogelijk de dagelijkse zorg aanbiedt. Haar leerperiode was in Vaartland en daar heeft ze een hele fijne tijd gehad. Niet alleen fijn met de collega's maar ze was verbaasd hoe snel je eigenlijk een band opbouwt met de bewoners. Elke dag klopte ze bij een andere cliënt aan om even een praatje te maken. De bewoners vonden dat heel gezellig en vonden het dan ook erg jammer dat Nina na een half jaar overgeplaatst werd naar Schiewaegh. Sommige bewoners moesten zelfs een traantje laten en Nina zelf ook.

Maar nu, verder leren voor verzorgende IG! En dat is waarmee de elf gediplomeerden nu aan de slag zijn gegaan. Twee helpenden doen nu hun vervolgopleiding in het Jacobs Gasthuis, zes anderen doen hun vervolgopleiding in Frankeland en drie in Schiewaegh.

Nina wil niets liever dan die opleiding behalen. Nu ze helpende is, kan ze goede zorg verlenen aan de bewoners. Maar helaas mag ze niet alles, omdat dat voorbehouden is aan een verzorgende. Dus wanneer Nina een bewoner helemaal heeft verzorgd, moet ze eerst haar collega roepen om de cliënt te zwachtelen voordat zij de cliënt kan aankleden. Als verzorgende IG mag ze straks het hele pakket voor haar rekening nemen. Als het volgens de planning gaat zal Nina samen met haar collega's in januari 2025 haar diploma verzorgende IG halen. Nina is dan 24 jaar en zij hoopt tegen die tijd samen te wonen met haar vriend in Vlaarding.

We wensen Nina en al haar collega's heel veel succes met hun vervolgopleiding!

Eten en drinken bij de Frankelandgroep

Bij alle locaties van de Frankelandgroep kunt u genieten van het 'High Five-diner', een exclusief viergangendiner.

High Five-diner

(Twee)maandelijks bieden wij u bij al onze locaties een heerlijk menu van hoge kwaliteit aan. Iedereen is welkom. U dient zich wel van tevoren bij de horeca/keuken van de locatie aan te melden. Tijdens deze culinaire avonden serveren wij u, onder begeleiding van livemuziek, een smakelijk viergangendiner met een kopje koffie of thee toe. Overige dranken zijn niet bij de prijs inbegrepen.

Hiernaast vindt u een overzicht van de data van de culinaire avonden per locatie tot en met oktober. De inloop is vanaf 16.45 uur.

Kosten per persoon voor een High Five-diner:

- bewoners en broodmaaltijd/warme-maaltijdabonnementhouders: € 17,-
- huurders en overige prijsgereduceerden: € 24,-
- overige bezoekers: € 32,-

Ook gasten met speciale dieetwensen of een voedsel-allergie kunnen heerlijk eten bij ons.

U kunt vooraf, bij uw reservering, kenbaar maken waarmee wij rekening moeten houden.

Locatie	Data
Frankeland	Vrijdag 21 april Vrijdag 19 mei Vrijdag 9 juni Vrijdag 8 september Vrijdag 13 oktober Vrijdag 10 november Vrijdag 8 december
Harg-Spaland	Vrijdag 28 april Vrijdag 23 juni Vrijdag 25 augustus Vrijdag 27 oktober
Jacobs Gasthuis	Zaterdag 22 april Zaterdag 10 juni Zaterdag 14 oktober Zaterdag 9 december
Schiewaegh	Zaterdag 3 juni Zaterdag 5 augustus Zaterdag 7 oktober Zaterdag 2 december
Vaartland	Dinsdag 18 april Dinsdag 20 juni Dinsdag 22 augustus Dinsdag 24 oktober Dinsdag 19 december

april

Amuse

Lauwwarme verse sushi op een bedje van ingemaakt zeewier

Voorgerecht

Klassieke garnalencocktail met toast

Hoofdgerecht

Langzaam gegaarde Canadese runderborst met romige mosterdjus, rode aardappelkrieltjes met Livar-spek uit de oven, witte Hollandse asperges met gesmolten roomboter en verse peterselie

Nagerecht

Tartufo (Italiaanse ijsbonbon) van noga-roomijs, rijkelijk gedecoreerd met nougatine, slagroom en aalbessen

mei

Amuse

Poffertje van garnalen met roergebakken groenten en oestersaus

Voorgerecht

Gerookte makreel met rode pompelmoes en granaatappel met een dressing van crème fraîche en geroosterde amandelschaafsel op veldsla

Hoofdgerecht

Getrancheerde langzaam gegaarde eendenborst op risotto van parelgort met bospaddenstoelen en gepofte cherrytomaatjes, boterzuurkool in kruidige sinaasappelsaus met anijs

Nagerecht

Yoghurt-vanille-ijs met warme appelpartjes, afgeblust in specerijenstroop met muntslagroom op een tipje Grand Marnier, gegarneerd met een kletskep

Smulmiddagen

In alle locaties van de Frankelandgroep worden 'Smulmiddagen' georganiseerd. De 'Smulmiddagen' laten zich het best omschrijven als een 'heerlijk tussendoortje in de middag'.

De data van de 'Smulmiddagen' worden op alle locaties ruim van tevoren via posters aangekondigd. Het onderstaande overzicht geeft alvast een idee van wat er iedere maand geserveerd zal worden.

Kosten voor de 'Smulmiddag':

- bewoners en broodmaaltijd/warme-maaltijdabbonementhouders: gratis
- huurders en overige prijsgereduceerden: € 4,50
- overige bezoekers : € 7,50

Hopelijk mogen de locaties u binnenkort verwelkomen!

Maand	Wat valt er te smullen?
April	High Tea (met oranje tintje)
Mei	Warme Belgische wafels met ijs
Juni	Haringmiddag
Juli	Ijsmiddag
Augustus	Tropische middag
September	Mosselen
Oktober	Bittergarnituur met warme en koude hapjes
November	Warme appelstrudel met saus

Appeltaartconcert

Door Everien, activiteitenbegeleider en Rob Besseling, redacteur

Foto's Coen Meeder, redactiefotograaf

Sfeer

Dit keer konden de bewoners van Schiewaegh in het leslokaal komen genieten van een mooi concert. 'We komen met appeltaart en muziek naar ons publiek toe,' staat in het foldertje op de tafel tegenover de receptie. En daar bleek over nagedacht te zijn: de taart staat namelijk symbool voor de warme sfeer van de concerten.

Trance

Everien, activiteitenbegeleider, vertelt. "Er was een bewoonster die drie kwartier helemaal niet met anderen sprak. Wel neuriede ze mee met de muziek. Ze was volgens mij in een diepe trance." Dat is natuurlijk niet zo vreemd als je de folder verder leest. 'De appeltaartconcerten zijn informeel, feestelijk en ontroerend. Deze professionele musici spelen met hart en ziel.'

Orkest

Michel Holtrop is sinds 2014 oprichter van de Stichting die de muziek aanbiedt en artistiek leider. Hij zorgt elk seizoen voor een nieuwe concertreeks en nodigt dan zo veel mogelijk musici uit om met hem te musiceren. Jaarlijks treden ze zeker 150 keer op.

Ze komen allemaal uit het Nederlands Philharmonisch Orkest en dus allemaal beroepsmusici. Op de Facebookpagina van de Stichting zegt iemand: Wij spelen het liefst buiten de concertzaal... Zondag 19 februari traden ze op in Schiewaegh.

Muziek

"Er waren twee artiesten die composities van Schubert en andere bekende componisten speelden en het concert afsloten met een potpourri van zeven liedjes. De spelers waren toegankelijk en maakten contact met hun toehoorders. Ook konden de luisteraars naar hartenlust vragen aan hen stellen. Er was na afloop een bezoeker die zuchtte: 'dat is muziek om iedere ochtend bij wakker te worden...'"

Taart

Hoofd keuken Kelly en haar team hadden ervoor gezorgd dat er voldoende appeltaart bij het concert kon worden geserveerd, evenals de drankjes. Maar liefst 43 muzikliefhebbers zijn met veel plezier naar de klassieke muziek komen luisteren.

Nationale Tulpendag in Schiewaegh

Door Faith van der Tuijn, activiteitenbegeleider en Rob Besseling, redacteur

Typical Dutch

Op de derde zaterdag in januari van dit jaar was het Nationale Tulpendag en dat luidde de start van het (snij)tulpenseizoen in. Het thema was 'Typical Dutch' en als je aan Nederland denkt dan denk je aan tulpen, is op de website tulpentijd.nl te lezen. Olympisch schaatskampioene Irene Schouten doopte de nieuwe tulp 'Dutch Pearl' en gaf hiermee het startsein voor het nieuwe tulpenseizoen. En dat was ook in Schiewaegh te merken. Activiteitenbegeleider Faith vertelt.

Activiteit

"Ons team had besloten om eerst de huiskamers te bezoeken en daar bosjes tulpen uit te delen aan de bewoners. Zij reageerden verheugd toen we de kleurrijke bloemen overhandigden."

Faith had voor deze gelegenheid een mooie tulpenjurk aangetrokken, haar haar gevlochten en aan haar voeten droeg zij pantoffels die klompen voorstelden. Haar collega Martijn droeg eveneens een prachtig tulpenpak.

Muziek

"Na de huiskamer op de afdeling bezochten we de kamers van bewoners, waar we met muziek naar binnen gingen," vertelt Faith. "Ook hier reageerden ze enthousiast en zongen ze de liedjes mee die wij zongen. En daarbij kregen we steun van de gastvrouwen die met hun zang de sfeer prettig wisten te maken. We lieten de bewoners zelf hun tulp uitzoeken want we hadden bosjes met diverse kleuren. Daarna hebben we ze in vazen gezet."

Bed

"Een van de bewoners lag in bed. We zijn naar binnen gegaan en speelden de muziek af en zongen de liedjes. Dat stelde de bewoner zeer op prijs. Het doel was om zo iedereen een mooie tulp te kunnen overhandigen en dat lukte goed. Daarna zijn we naar de Serre gegaan, waar ook veel bewoners waren. Ook zij keken met veel plezier, hoe we binnenkwamen en gingen uitdelen. En soms hadden bewoners familieleden op bezoek en werd het tulpenfeestje met een mooie 'selfie' vastgelegd. Om later nog eens tevoorschijn te halen en na te genieten!"

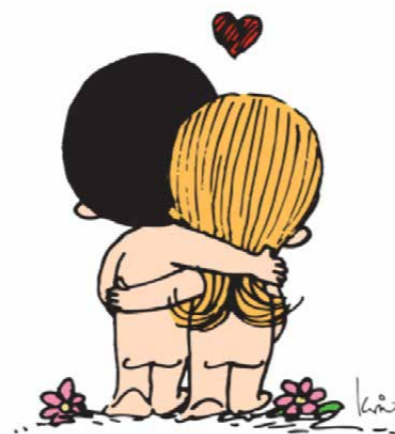
Tulpen uit Schiedam?

Het lied dat de tulp krachtig beschrijft is natuurlijk de wals 'Tulpen uit Amsterdam'. Wikipedia weet daar over te melden dat deze in 1956 werd gecomponeerd door de Duitse schlagerschrijver Ralf Arnie. Oorspronkelijk had het ook een Duitse tekst. Het verhaalt over duizend rode en gele tulpen uit Amsterdam die gestuurd worden om trouw en liefde te tonen. Neumann, de tekstschrijver, was in 1953 tijdens een bezoek aan Nederland na een optreden in het Amsterdamse Theater Tuschinski een dagje uit naar de Bollenstreek geweest. Kort daarop schreef hij de eerste versie van het lied. In 1956 zong Herman Emmink de song naar grote hoogten. Het kwam ook uit in het Engels en in het Frans (Bouquet d'Amsterdam).

Of er ook een versie 'Tulpen uit Schiedam' is uitgebracht is ons niet bekend!

Liefde is...

...genieten van culinaire hoogstandjes, kwali'tijd' met elkaar!

Door Carien Kemink, redacteur Foto's Monique Pelt-Kleinherenbrink

Dit verhaal begint bij oma Mien Vollebregt-Bernard, die van 1980 tot aan haar overlijden in 1998 in Frankeland woonde, en al die jaren genoot van het specialiteitenrestaurant, eenmaal per maand in Frankeland.

Monique Pelt-Kleinherenbrink, kleindochter van oma Mien, vindt op zolder een menukaart van 40 jaar oud, met daarin een heerlijk menu. Ze herinnert zich nog levendig het culinaire hoogstandje, waarvoor ze door haar oma was uitgenodigd. Want haar oma at nooit in haar eentje. Ze wilde altijd graag gezelschap aan tafel, liefst in de vorm van familie, nicht, neef, kleinkind, dat maakte niet uit. Wanneer er onverhoopt eens niemand van de familie kwam, nodigde ze gerust iemand in de Havenzaal uit om bij haar te komen zitten.

We spreken af op de 'plaats delict', in de Havenzaal, waar al die heerlijke maaltijden, ook na 40 jaar, nog steeds geserveerd worden. Ze wijst me op een foto van 1994 ter ere van de 95ste verjaardag van oma Mien, gemaakt in de Havenzaal met daarop alle kleinkinderen plus aanhang en de tot dan toe geboren achterkleinkinderen. Veel van de personen op deze foto hebben weleens op uitnodiging van oma Mien, hier samen met haar gedineerd. "Zien eten doet eten", moet oma gedacht hebben en dat is een waarheid als een koe.

Sinds An Kleinherenbrink-Vollebregt, de moeder van Monique, in Frankeland woont, wordt die traditie nog altijd voortgezet. Monique komt iedere eerste dinsdag van de maand samen met haar moeder eten in de Havenzaal. Ook de kinderen van Monique en haar kleinzoon Ezra hebben hier weleens aan tafel gezeten. In de Havenzaal vinden heel wat gesprekken plaats, onderwijl genietend van iedere keer weer een heerlijk klaargemaakte maaltijd. Ja, je kunt wel stellen, dat de Havenzaal een soort van vaste ontmoetingsplek is geworden voor deze familie. Veel verjaardagen zijn hier centraal gevierd en er zullen er zeker nog een paar volgen.

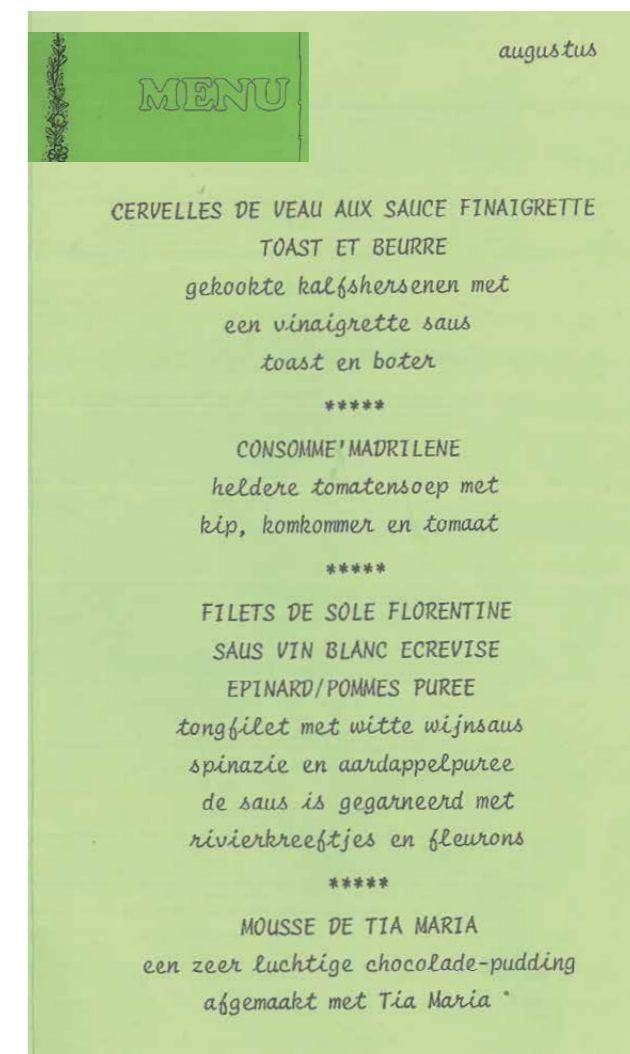
Over één ding is deze bourgondische familie het eens: er wordt nog steeds net zo lekker gekookt als 40 jaar terug. De hoogdravende Franse taal van die menukaart heeft inmiddels plaatsgemaakt voor wat

makkelijker leesbaar materiaal, maar de inwendige mens komt nog steeds goed aan zijn trekken. De liefde en zorg waarmee alle gerechten bereid worden en de altijd vriendelijke bediening dragen bij aan een goed humeur. Niemand gaat ooit met tegenzin eten in Frankeland. Twee vliegen in één klap. En er wordt smakelijk gegeten én de familie komt in steeds drukker wordende tijden geregeld bij elkaar. Nou vertelt An, Monique's moeder, wel even fijntjes dat pompoensoep niet aan haar besteed is. Ook de mosselen laat ze graag aan zich voorbij gaan. Een héél enkele keer slaat ze dan zo'n dinertje over, maar dat gebeurt echt zelden. Biefstuk, daar mag je haar 's nachts voor wakker maken.

Het moet de hele keukenbrigade van Frankeland toch goed doen om te horen, dat er al VIJF generaties lang heerlijk wordt genoten van het specialiteitenrestaurant, tegenwoordig beter bekend als het High Five-diner en de lunches. En als het aan de familie ligt, komt er nog wel een zesde generatie ook.

Een dikke pluim voor iedereen die op wat voor manier dan ook betrokken is bij het bereiden en serveren van iedere keer weer een huzarenstukje!

Oog op de natuur

De Hommel

Tekst door Ad Bakker, macrofotograaf en Carien Kemink, redacteur

Foto's door Ad Bakker

Wist u dat de hommel eigenlijk ook een bij is? Ze kunnen ook steken, meerdere keren zelfs, in tegenstelling tot de bij, die na één keer het leven laat. Hommels zijn overigens vredelievende beesten, die alleen steken wanneer ze in het nauw gedreven worden.

Een hommel heeft vijf ogen, twee grote facetogen, goed te zien, maar daarnaast nog drie hoger op hun kop, verscholen onder de haartjes. Hiermee onderscheiden ze licht en donker en oriënteren ze zich op de stand van de zon.

Er zijn wereldwijd zo'n 250 soorten hommels: in Nederland kennen we rond de 30 soorten. Ze komen voornamelijk op de kleur geel af; uit de gele vlinderstruik halen ze graag hun nectar.

Een hommelnest is klein en begint doorgaans met één koningin, geboren uit een eitje van het jaar ervoor. In februari/maart begint de bouw van zo'n nest, vaak in de grond, in een oud muizenhol bijvoorbeeld. De koningin bewaart het zaad van de bevruchting en gaat zoveel mogelijk eitjes leggen. Wanneer deze eitjes larven zijn geworden, worden ze werksters en nemen ze de taak van de koningin, de bouw van het nest, over. Zij bekommert zich dan alleen nog om het leggen van zoveel mogelijk eitjes.

Een hommel heeft vijf ogen, waarvan drie hoger op hun kop

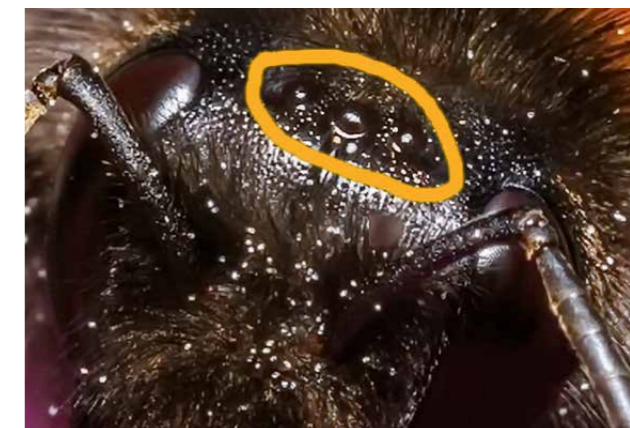
Een volk bestaat uit maximaal 150 hommels, dus veel minder dan bij de honingbij!

Pas in de zomer verschijnen de mannetjes, de darren ten tonele. Na paring met de koningin breken de genitaliën van de darren af en sterven ze. Er ontstaat een tweede generatie waar de nieuwe koninginnen uitvliegen en een schuilplaats zoeken om de winter te kunnen overleven. De darren die nog leven omdat ze geen koningin hebben weten te bevruchten, gaan overigens ook allemaal dood.

Ook de werksters gaan dood en zo blijven alleen de koninginnen over, die kunnen overleven in hun schuilplaats, wanneer ze daar tenminste voldoende stuifmeel en nectar hebben opgeslagen. Het verklaart ook wel waarom je zo weinig hommels ziet in vergelijking tot de honingbij.

Hommels zitten vaak op de grond. De temperatuur moet minstens 30 graden zijn om te kunnen vliegen. Hoe kouder, hoe meer moeite het vliegen hun kost. Je treft ze dan uitgeput aan op de grond. Nog een interessant weetje: hommels kunnen geen dansje uitvoeren, zoals bijen dat wel doen. Met dit dansje kunnen de bijen met elkaar communiceren over waar de bloemen met nectar en pollen te vinden zijn.

De hommel heeft wel weer een ander voordeel: hij heeft een dikkere jas dan de bij, kan dus langer tegen de kou en kan daardoor veel langer actief zijn dan de honingbij, die bij temperaturen beneden de tien graden niet meer uitvliegt om nectar te verzamelen.

april

Herman en Joke

Zaterdag 22 april, 14.30 uur
in de Grote Vaart in Vaartland

Meezingliedjes en leuke acts.

Koor Nieuw Zuid

Donderdag 27 april, 14.30 uur
in de Havenzaal in Frankeland

Een zeer gevarieerd programma met liedjes die u allemaal mee kunt zingen.

mei

Rijnmondband

Zaterdag 6 mei, 14.30 uur
in de Havenzaal in Frankeland

Een zeer mooi harmonieorkest met vrolijke luisterliedjes.

mei

The Secret Singers

Woensdag 24 mei, 19.30 uur
in de Grote Vaart in Vaartland

Dit koor zingt van licht klassiek tot musicalnummers.

juni

Hennie van Buren

Zondag 11 juni, 14.30 uur
in de Havenzaal in Frankeland

Hennie staat altijd garant voor een feestelijk optreden.

juli

Senioren Entertainment Riel en Marion

Zaterdag 8 juli, 14.30 uur
in de Serre in Schiewaegh

Een ongecompliceerd en vrolijk liedjesprogramma. Een zorgeloze middag vol blij medleys en gezellige meedeiners.

mei

Roy Alexander

Zaterdag 6 mei, 14.30 uur
in de Grote Vaart in Vaarland

Een repertoire van hits van bekende Nederlandse artiesten.

De Vlaardingse Smarties

Zaterdag 13 mei, 14.30 uur
in De Serre in Schiewaegh

Dit koor brengt Nederlandstalige liedjes van vroeger en nu ten gehore.

De Zusjes van Wanrooy

Zaterdag 20 mei, 14.30 uur
in de Grote Vaart in Vaartland

De bekende accordeonspelende-zusjes.

**Klachtenfunctionaris/
vertrouwenspersoon**

De klachtenfunctionaris/vertrouwenspersoon voor bewoners en cliënten van de Frankelandgroep is mevrouw Vivian Bouman.

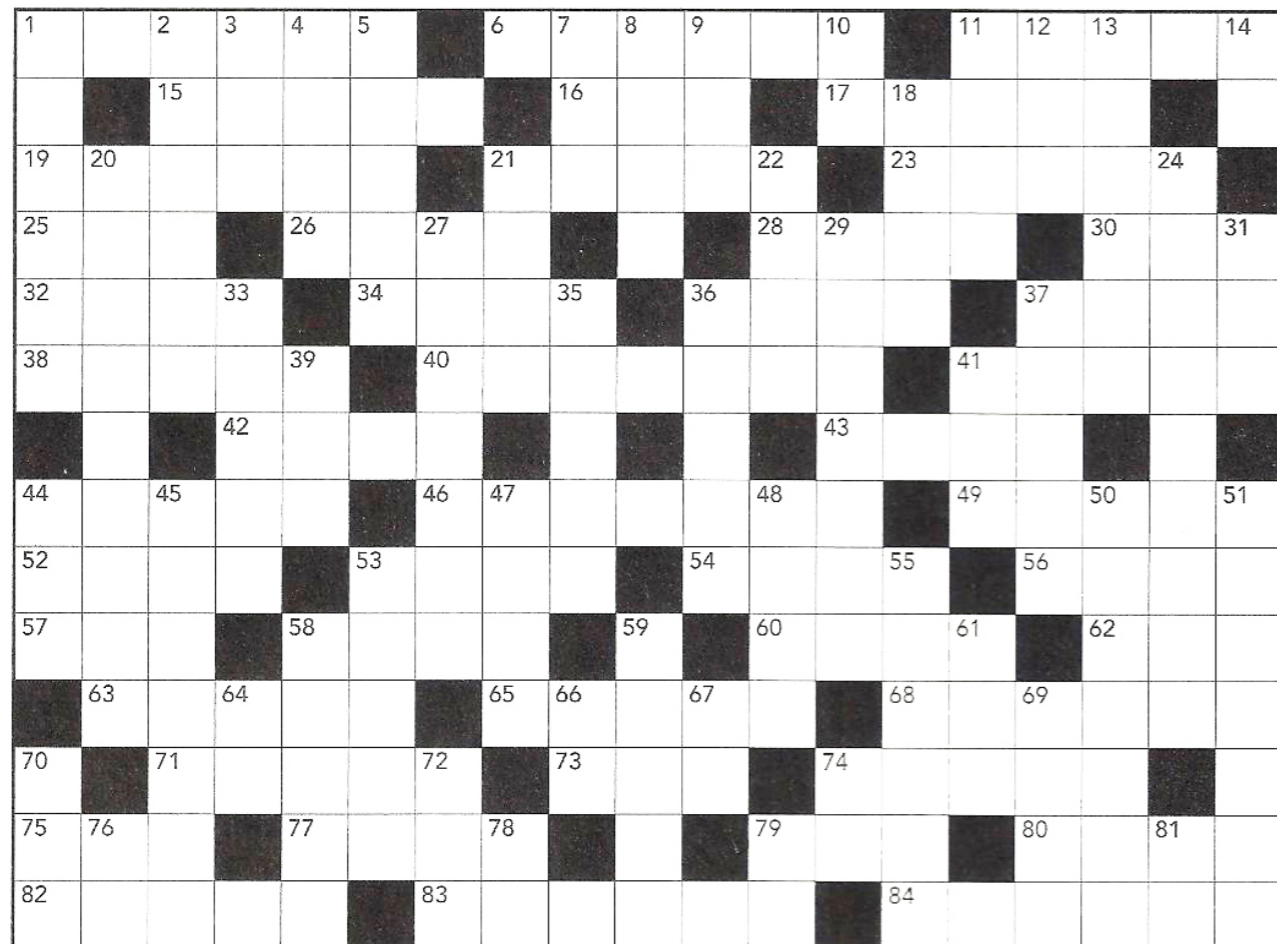
Vivian Bouman is bereikbaar via de receptie van Frankeland, telefoon 010 - 426 49 25, of per e-mail.

✉ v.bouman@frankelandgroep.nl

Prijspuzzels

HORIZONTAAL: 1 teken op maten en gewichten 6 koude drank 11 schoonmaakgerei 15 mondeling 16 oppervlaktemaat 17 gereedschap 19 bedrijfstak van hotels 21 met de verpakking gewogen 23 meute 25 beperkt 26 gesnapt 28 pantoffel 30 voorkeur 32 ingeving 34 deel van de mond 36 tropische vetplant 37 deel van een atoom 38 spijkerstof 40 voor dit 41 schildergerei 42 droge hoest 43 enkel 44 het geheel 46 sportterm 49 aantocht 52 in gebruik gegeven goed 53 maaltand 54 jonge vrouw 56 graanpakhuis 57 snelle Franse trein 58 genodigde 60 inwendig orgaan 62 afslagplaats bij golf 63 schermwapen 65 tuinkamer 68 verspreid 71 koeksoort 73 grote wurgslang 74 holte onder de arm 75 loflied 77 welgesteld persoon 79 kloosteroverste 80 speeksel 82 geniaal persoon 83 ernaartoe 84 trance.

VERTICAAL: 1 geringe dichtheid 2 deel van de dag 3 roem 4 wedloop 5 ansicht 7 plaaggeest 8 foefje 9 lidwoord 10 landbouwwerktuig 11 in mindering gebracht 12 deel van het bestek 13 boomvrucht 14 file 18 Australische struisvogel 20 behoorlijk voorbereid 21 schier 22 Noorse stad 24 winters voertuig 27 sanitair gebouw 29 oosters gerecht 31 takje 33 houtsoort 35 Engels werpspel 36 deel van een molecule 37 gesloten rijtuig 39 vogel 41 kostuum 44 lage vrouwenstem 45 produceren 47 een weinig 48 ankerplaats buiten de haven 50 draagdoek 51 vermeerdering 53 gekristalliseerde suiker 55 heisa 58 stijl 59 bende 61 onjuist 64 Japans bordspel 66 laagtij 67 rondhout 69 toetsing 70 vadsig 72 in orde 74 rivier in Siberië 76 lidwoord 78 daar 79 gereed 81 koude lekkernij.

9 31 45 32 5 72 41 69 18 48 28 21 79 47 56

	○	1		5	2	9		
	3	2						4
7				4	1	3		6
8	9			6			5	
			5			7		
6	7			2	3	8	4	
1		9	2		6			5
3				1		6		
	4		8				7	1

Winnaars van de puzzels uit de vorige editie van Frankelandgroep Nieuws

Puzzel met als oplossing: macaronischotel

mevrouw D. Soeters, Steenstraat 2, Schiedam
de heer of mevrouw M. Heij, Willem Andriessenlaan 1, Schiedam
de heer W.N. Heupink, appartement 359, afdeling Topaas
mevrouw J.G. Weststrate, appartement 131

Frankeland / Jacobs Gasthuis
Harg-Spaland
Schiewaegh
Vaartland

Sudoku met als oplossing: 6

mevrouw Kok, Havenbogen 92
mevrouw G. van der Veen-Blauw, Willem Andriessenlaan 44, Schiedam
mevrouw B.A. Breugelmans, Burg. Stulemeijerlaan 141, Schiedam
mevrouw Y. van Loon, appartement 130

Frankeland / Jacobs Gasthuis
Harg-Spaland
Schiewaegh
Vaartland

Van harte gefeliciteerd! Wint u in Harg-Spaland, Schiewaegh of Vaartland, dan ligt er bij de receptie een waardebon van € 15,- voor u klaar. Als u in Frankeland of Jacobs Gasthuis wint, dan krijgt u uw waardebon thuisgestuurd.

De oplossing(en) van de nieuwe puzzel(s) kunt u tot uiterlijk maandag 1 mei 2023 inleveren bij de receptie van uw locatie, dan wel mailen naar fgn.redactie@frankelandgroep.nl.

Onder de goede inzenders van één of beide puzzels worden waardebonnen van € 15,- verloot.

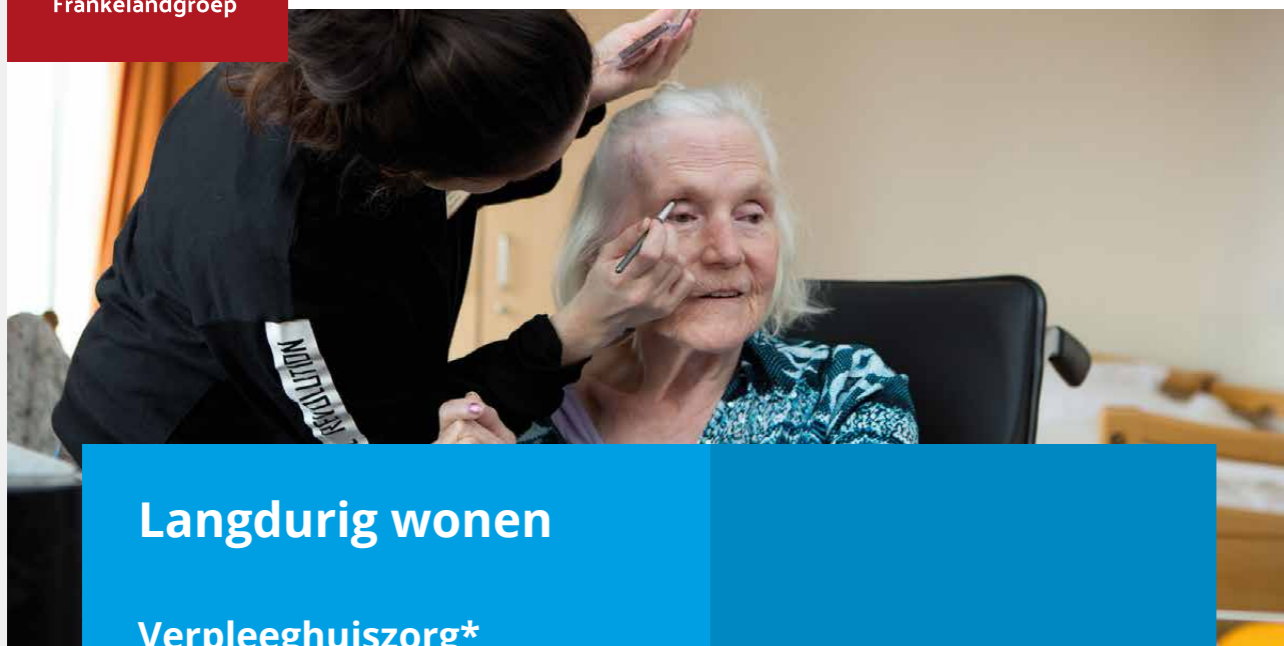
Sudoku

Puzzel

Intramuraal verblijf

locaties en contactgegevens van de Frankelandgroep

Langdurig wonen

Verpleeghuiszorg*

- Frankeland (waaronder gespecialiseerde Parkinson afdelingen en een Korsakov afdeling)
- Harg-Spaland
- Schiewaegh

Zorgcentrumzorg*

- Harg-Spaland
- Jacobs Gasthuis
- Schiewaegh
- Vaartland

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

 010 426 49 25

* Echt)paren)appartementen beschikbaar

Tijdelijk verblijf

Kortdurend verblijf

- Frankeland
- Harg-Spaland
- Jacobs Gasthuis
- Schiewaegh
- Vaartland

Revalidatiezorg

- Frankeland

Crisisverblijf

- Frankeland

Palliatieve zorg

- Schiewaegh

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

 010 426 49 25

Zelfstandig wonende senioren

aanbod en contactgegevens van de Frankelandgroep

Zorg Thuis (wijk)

U woont zelfstandig in Schiedam of Vlaardingen

- Wijkverpleging
- Ondersteuning bij het huishouden
- Casemanagement dementie
- Personenalarmering

U kunt contact opnemen met
Thuiszorg Ouderen
Frankelandgroep

010 426 49 25

Zorg Thuis (huur- en aanleunwoningen)

U woont zelfstandig met Zorg Thuis binnen de (aanpalende) wooncomplexen van de Frankelandgroep

Frankeland voor huurders Liduinahof en Havenbogen

010 426 49 25

Harg-Spaland voor huurders Groenzicht, Meerzicht, Menuet en Suite

010 247 55 55

Jacobs Gasthuis voor huurders DrieLanen

010 246 00 86

Schiewaegh voor huurders Matlinge

010 409 32 00

Vaartland voor huurders Vaartland

010 475 91 11

Welzijn en dagbesteding

- Welzijnsactiviteiten
- Diverse ontmoetingscentra
- Vervoersmogelijkheden vanuit/naar de Frankelandgroep locaties (regio NWN)
- Sport- en Recreatieclub

U kunt contact opnemen met
Coördinator welzijn

<ul style="list-style-type: none"> • Vakantiemogelijkheden Rockanje 	Coördinator Rockanje
<ul style="list-style-type: none"> • Vakantiemogelijkheden Spanje 	Coördinator La Sorpresa
<ul style="list-style-type: none"> • Visiteclubs 	Coördinator visiteclubs
<ul style="list-style-type: none"> • Dagbesteding / dagbehandeling 	Coördinator dagbesteding
<ul style="list-style-type: none"> • Roze Salon 	Coördinator Roze Salon
<ul style="list-style-type: none"> • Horeca- en maaltijdvoorzieningen 	De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

Behandeling

- Specialist ouderengeneeskunde
- Fysiotherapie, ergotherapie, logopedie en diëtik
- Expertise op het gebied van Parkinson en Korsakov
- Alzheimer Café
- Parkinson Café

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

Tijdelijk verblijf

- Kortdurend verblijf
 - na een ziekenhuisopname
 - vanwege een medische hulpvraag
 - voor ontlasting van mantelzorg
- Revalidatiezorg
- Crisisverblijf
- Palliatieve zorg

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

www.frankelandgroep.nl